

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Δύο χρόνια πριν το τέλος του αιώνα, ο κινηματογράφος, και μιλάμε πάντα για τον ανεξάρτητο κινηματογράφο, είναι ίσως η πιο άμεση και η πιο δυναμική «λογοτεχνία». Σε άμεση επαφή με τη ζωή, η κινηματογραφική κόπια του παγκόσμιου ανεξάρτητου σινεμά προβάλλει την ανθρώπινη εμπειρία πέρα από γεωγραφικά και πολιτισμικά όρια. Και αυτό ακριβώς είναι το ζητούμενο για τους Νέους Ορίζοντες. Να φέρει στην αίθουσα εκείνες τις ταινίες που εκφράζουν τη σύγχρονη αναζήτηση μέσα από την κινηματογραφική γλώσσα. Φέτος, οι Νέοι Ορίζοντες, πιστοί στην προβολή του παγκόσμιου ανεξάρτητου κινηματογράφου, επεκτείνουν το ενδιαφέρον και για πρώτη φορά καινοτομού, επιλέγοντας να υπογραμμίσουν τη σπουδαιότητα του έργου μίας από τις πιο σημαντικές εταιρίες ανεξάρτητης παραγωγής, την Αμερικάνικη Good Machine, αντί του καθιερωμένου αφιερώματος σε κάποιον σκηνοθέτη. Σκοπός του αφιερώματος των Νέων Οριζόντων είναι, ακριβώς, να έρδουμε σ' επαφή μ' έναν άλλο τρόπο ανεξάρτητης παραγωγής, αυτόνομο, που εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα των ταινιών μέσα από την εξεύρεση δρόμων προώθησης, που αφορούν όχι μόνο στην παραγωγή αλλά και στη διακίνησή τους. Σήμερα η Good Machine έχει ε-

ναί το ζητούμενο για τους Νέους Ορίζοντες. Να φέρει στην αίθουσα εκείνες τις ταινίες που εκφράζουν τη σύγχρονη αναζήτηση μέσα από την κινηματογραφική γλώσσα. Φέτος, οι Νέοι Ορίζοντες, πιστοί στην προβολή του παγκόσμιου ανεξάρτητου κινηματογράφου, επεκτείνουν το ενδιαφέρον και για πρώτη φορά καινοτομού, επιλέγοντας να υπογραμμίσουν τη σπουδαιότητα του έργου μίας από τις πιο σημαντικές εταιρίες ανεξάρτητης παραγωγής, την Αμερικάνικη Good Machine, αντί του καθιερωμένου αφιερώματος σε κάποιον σκηνοθέτη. Σκοπός του αφιερώματος των Νέων Οριζόντων είναι, ακριβώς, να έρδουμε σ' επαφή μ' έναν άλλο τρόπο ανεξάρτητης παραγωγής, αυτόνομο, που εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα των ταινιών μέσα από την εξεύρεση δρόμων προώθησης, που αφορούν όχι μόνο στην παραγωγή αλλά και στη διακίνησή τους. Σήμερα η Good Machine έχει ε-

Δημήτρης Ειπίδης

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Πάθος (Szenvedely)

του Gyorgy Feher (Ουγγαρία, 1998)

Ο σύζυγος, η γυναίκα του και ο εραστής της. Η ερωτική έλξη, το πάθος, οι υποψίες και ένα φορτηγό που βγαίνει ξαφνικά έξω από το δρόμο. Σας θυμίζει κάτι; Το Οσσερόν του Λουκίνο Βισκόντι ίσως. Ίσως τα χολιγουντιανά νουάρ του Τέι Γκάρντ και του Μπομπ Ράφelson. Και τα τρία ακολουθούσαν πάνω στην ίδια ιστορία, από το μυθιστόρημα του Τζέιμς Κέιν, "Ο ταχυδρόμος χτυπάει πάντα δύο φορές". Στην τέταρτη εκδοχή της, η ιστορία γυρίζει την πλάτη στην συνταγή των προηγούμενων και δοκιμάζει νέα πράγματα. Ο Ούγγρος σκηνοθέτης Gyorgy Feher που δούλεψε την ταινία του επί τρία χρόνια, χρησιμοποιεί την εμπειρία του ως κάμεραμαν και ντοκιμαντερίστα για να φτιάξει ένα νουάρ στα όρια του ψυχολογικού θρίλερ. Παραλείποντας τα πρώτα τέσσερα κεφάλαια του βιβλίου, ξεκινάει την ιστορία του με τον ξενόφερτο επισκέπτη να έχει διανύσει ήδη αρκετό χρόνο συμβίωσης με το αταίριαστο ανδρόγυνό, ως υπάλληλος του συζύγου. Ενός συζύγου που δεν μοιάζει καθόλου με καρικατούρα αλλά με ισχυρή προσωπικότητα που έχει την τραχύτητα ενός Ζορμπά, στο πιο ευγενικό του όμως. Ο

Feher δεν περιμένει να μας βάλει στο κλίμα της ταινίας σταδιακά. Την συνενοχή του παράνομου πάθους την νιώθεις από την πρώτη σκηνή. Όταν ο σύζυγος αναγκάζει το ζευγάρι να ανέβει στην πίστα και να χορέψει. Βρισκόμαστε στα μέσα του '30 στην Ουγγρική επαρχία και έξω βρέχει. Μια βροχή που δεν σταματάει ποτέ και που υπογραμμίζει τις μουντές διαθέσεις των ηρώων. Στην ελεύθερη αυτή μεταφορά του βιβλίου του Κέιν οι καινοτομίες υπάρχουν παντού. Οι περισσότερες σκηνές είναι γυρισμένες νύχτα με υποτυπώδη φωτισμό, τα πλάνα είναι μεγάλα και αργά, ο διάλογος αραιός, ενώ η σύγχυση των δύο εραστών κινηματογραφείται έξοχα με κάμερα στο χέρι και ασπρόμαυρο κοκκώδες φιλμ. Διαφορετικό σε ύφος και στυλ από τις υπόλοιπες εκδοχές του, το Πάθος χρειάστηκε τρία χρόνια για να ολοκληρωθεί και φανέ-ρωσε έναν περφεξιονίστα δημιουργό που ξέρε να βγάλει ποίηση από εφιαλτικές εσωτερικές διαθέσεις και ατμόσφαιρες.

Τ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

Ούλοι εμείς, Εφέντη

του Λεωνίδα Βαρδαρού

Ο ηθοποιός Λεωνίδας Βαρδαρός (εμφανίζεται στην ταινία του Θόδωρου Αγγελόπουλου Μια Αιωνό-τητα και Μια Μέρα), ασχολείται κατά καιρούς με τη σκηνοθεσία ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση και ταινιών για παιδιά. Έχει επίσης σκηνοθετήσει δύο μικρού μήκους ταινίες.

Στην πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του επιστρέφει στα τέλη της δεκαετίας του '40 και στο γενέθλιο νησί του Ικαρία, επιχειρώντας να ζωντανέψει μια ιστορία μνήμης, μια πραγματική ιστορία που διαδραματίζεται στα χρόνια μετά τον εμφύλιο (1949-1955).

"Φέρεται εις γνώσιν του κοινού της νήσου Ικαρίας, ότι εις την περιοχή της φυγοδικούσιν εισέτι οι κάτω-δι δράσαντες... επικηρυχθέντες αντί του ποσού των 25.000.000 δρχ. για τον φόνον ή την σύλληψιν, προς το συμφέρον του φιλήσυκου λαού της...". Μετά την ήττα του Δημοκρατικού Στρατού, μια θμελής ομάδα ανταρτών αποκομμένη στην ακριτική Ικαρία, παρερμηνεύοντας την κοι-ματική εντολή "το όπλο παρά πόδα", αρνείται να παραδώσει τα όπλα. Οι λιγοστοί άνδρες, κρυμμένοι σε βράχους και σπηλιές υπερασπίζονται με το ντουφέκι τη ζωή τους, επιμένοντας "να κρατή-

σουν το όραμα ζωντανό". Παρά την κρατική βία και την επικήρυξη, η τοπική κοινωνία τους στηρίζει. "Για να συλλάβω τους οκτώ, πρέπει να συλλάβω όλους τους κατοίκους" αναγκάζεται να ομολογήσει ο διοικητής της χωροφυλακής στους επικεφαλής του.

Το σενάριο συνυπογράφει ο Θεσσαλονικίος συγγραφέας Βασίλης Χατζηβασιλείου. Στα γυρίσματα (άλλοτε ντυμένοι με βρώμικες στολές να φυλάνε τα νώτα τους κι άλλοτε με τα βασιλικά εθνόσημα στα κράνη να παραμονεύουν στα ορεινά περάσματα) η συμμετοχή των ντόπιων, πρωταγωνιστές οι ίδιοι της ιστορίας που αφηγείται η ταινία, υπήρξε αθρόα και καταλυτική. Τη μουσική υπογράφει ο Χρήστος Λεοντής.

Β.Π.

«Ο Pollet είναι ένα απ' τα μοναδικά λογικά άτομα σ' αυτόν τον παράφρονα κόσμο του cinema-dry. Είναι ο 'τελευταίος των Μοϊκανών': ελεύθερος κι απάσασος. Τι είναι αυτό που έχει και λείπει από τους άλλους; Γούστο.»

Philippe Sollers

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Μοναξιά μου όλα και Ήπειρος στο Ελληνικό Τμήμα και ο Kwang Mo Lee από την Κορέα και ο Μενέλαος Καραμαγγιώλης μιλούν για τις ταινίες τους

4 Στους δρόμους της αναζήτησης οι Νέοι Ορίζοντες και δύο ηθοποιοί της ταινίας Λέιλα, η Leila Hatami και ο Ali Mosaffa μιλούν για την τέχνη τους

5 Για μια κινηματογραφική περιπλάνηση έξω από τα συνθισμένα μιλά ο Hal Hartley

6 Ο Κώστας Φέρης περιγράφει τον κόσμο του Jean-Daniel Pollet και ο Απόστολος Κρυωνάς στέλνει τους χαιρετισμούς του στο βαλκάνιο γείτονα

7 Το θέατρο του Θεού, μια ταινία από την Ινδία και ο Ko-Cheng που μιλάει για τον κινηματογράφο στην Ταϊβάν

GOOD MACHINE

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

μία κατάμεστη αίθουσα. Είχε τόσο κόσμο που έσπρωχναν για να μπουνε. Οχι, δωρεάν κρασάκι δεν είχε.

Εκεί που ήρθε και μορφώθηκε λίγο ήταν όταν ο σκηνοθέτης Κώστας Φέρης μίλησε για το Γάλλο σκηνοθέτη Ζαν Ντα-

νιέλ Πολέ που όπως γνωρίζετε το έργο του είναι ένα από τα βασικά αφιερώματα του φεστιβάλ. Τόσες ταινίες γύρισε στην Ελλάδα με πρωταγωνιστές και κομπάρσους Έλληνες, να μην ξέρουμε περι τίνος πρόκειται; Δε λέει.

Πότε πρόλαβαν καλέ τα κρατικά κανάλια να φέρουν το συνεργείο, να πάρουνε συνέντευξη το Χωραφά και τσάτ πατ να το βγάλουν και στον αέρα; Και να σκεφτείς ότι όλες μαζί και επί τούτου το κλείσαμε το ραντεβού.

Μη μου λέτε ότι επειδή είμαι παντρεμένη πρέπει να φροντίζω και τις φίλες μου διότι υπάρχει λειψανδρεία στο φεστιβάλ! Δηλαδή τι; επειδή κάνω αυτή τη στήλη να κρατάω και το φανάρι; Δεν μπορώ να επιδιδομαι σε πολλαπλούς ρόλους. Στο κάτω-κάτω, ας μεγάλωνε το φεστιβάλ τη guest list.

Φαίνεται πως η κούραση άρχισε να βγαίνει λίγο-λίγο εν μέσω φεστιβαλικών δραστηριοτήτων γιατί υπήρχε μια ατμόσφαιρα black out που διαπερνούσε την αίθουσα όπου μαζεύονται οι δημοσιογράφοι προς συγγραφή των κειμένων

πρωί γιατί πώς να μην τραβήξει όταν έρχεται ο Διαγόρας Χρονόπουλος με ένα κύμα σκηνοθετών (και κλιμάκιο του ΚΘΒΕ) και το Νίκο Στεφανίδη του Μύλου; Αν δείτε φως αργά, σας λέω, ανεβείτε. Άα, όλοι απόψε το βράδυ στο πάρτυ των Νέων Οριζώντων στο Μύλο. Ή μήπως και αυτό είναι ηριβέ;

Το σταντ για τους προσκεκλημένους μια χαρά ήταν στην τέτα. Τώρα γιατί μάζεψαν φωτογραφίες σε μέγεθος πορτραίτου σε έγχρωμη βερσιόν σαν αυτές που βάζανε παλιά στα σπίτια για τους εκλειπόντες (φτου φτου τους σκηνοθέτες που κορνίζαριζαν) ποιος ξέρει. Και όχι μία, αλλά τρία τέσσερα αντίτυπα η κάθε εικόνα. Ενα είδος μινιμαλισμού. Πάλι μας τριγυρίζει το πνεύμα του Γουόρхол;.

Να μια πρόκληση για το μέλλον (το μέλλον του Φεστιβάλ ίσως); αφιέρωμα στον αντεργκράουντ κινηματογράφο. Εκεί να γίνει το σώσε. Να δούμε Μορισέι και Νίκο να το χαρισιστηδούμε. Βλέπω στον ορίζοντα (άλλο ένα) κύμα αβανγκαρντιάς. Βέβαια η γκλαμουριά θα έχει άλλη ποιότητα αλλά δεν θα παύει να είναι γκλαμουριά.

Velvet Underground (kai ksero psomi)

Τώρα που το αδίκημα παραγράφηκε, δεν πάει αυτόφωρο δηλαδή, μπορώ να γράψω για την κυρία που πετούσε έξαλλη τις πλαστικές καρέκλες, εκεί στις τέντες; [Σ.Ζ.: περνάει, αλλά χωρίς ονόματα].

Κάποιοι μπαίνουν και δε βγαίνουν. Λένε το γνωστό: «Ξέρεις ποιος είμαι εγώ;». Στις αίθουσες γίνεται το σώσε. Εχουν ακουστεί πολλά για στρίμωγμα, για ουρές-τίποτα φυσικά δεν είναι πρωτόγνωρο για το φεστιβάλ - αλλά να πείσει και ξύλο. Αχ με αυτά τα εισιτήρια τι θα γίνει; Μήπως χάθηκε ο λογαριασμός με όλες αυτές τις σινε-κάρτες που κυκλοφορούν;

Τόση «ελληνικότητα» που είχε η ταινία π του Αρονofsky, με Ευκλείδη, Αρχιμήδη, Πυθαγόρα κ.α. και κόστισε μόνο 60.000 δολάρια - παρακαλώ - δηλαδή 16 εκατομμύρια σε δραχμές!!!! Καλά και οι ελληνικές καλέ μου, πώς βγαίνουν τόσο παραπάνω;

Κ. Δαβράδο αν συνεχίσετε να παίζετε με την κιθάρα, με την κούραση που έχω θα με πάρει ο ύπνος, ο Ζήκος θα φωνάζει, ο Μήτσος θα φωνάζει και από τράβελινγκ θα κάνω μια βουτιά απο τη ντόλι... (Που είναι κι αυτός ο Μπακιρτζής που τρυπούσε χδες τους τοίχους με τη φωνή του;)

απόροπτο cul-de-sac

Πιθανές αντιδράσεις αναγνωστών (δεν απευθυνόμαστε σε κανένα συγκεκριμένο πρόσωπο, πιστέψτε με)

"Μόνο αίμα" (αδελφοί Κοέν)

"Αιμασα!" ("Οθέλος", Σέξπιρ)

"Το χώμα βάφτηκε κόκκινο" (είναι πιο συνειρμικό, μ' αρέσει πιο πολύ)

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

1. Πόνη: Χαμογέλα Χρήστο, έτσι κι αλλιώς θα τυπωθεί μουντζουρωμένη.

2. Ωραία όλα, αλλά και καμιά ταινία γουέστερν δε θα προβληθεί εδώ;

3. Ορέστης: Αλήθεια Θεοδωρή, λες στην ψύχρα στο γυαλί, ότι κάποιες ελληνικές ταινίες είναι ανεκδιήγητες.

4. Ε, όχι και Μοναξιά σου όλα. Έτσι ξέρω κι εγώ.

5. Ναι βρε, αυτά τα γυαλιά μας δίνουν τύπου. Του τύπου δεν είμαστε;

τους. Είναι απλώς σημεία των ημερών. Είπαμε αυτές οι μέρες είναι "τράβα με κι ας κλαίω".

Ολύμπιον, πέμπτος όροφος, Infocafe. Κλείνει κατά τις 2-2.30. Οχι αυτές τις μέρες όμως. Ειδικά χδες το βράδυ η ιστορία τράβηξε μέχρι τις 4 το

guest list

Prochazkova Alena
Ηθοποιός

Zelenka Petr
Σκηνοθέτης

Lewis Edward
Διευθυντής κινηματογράφου

I Myung-Hee
Κριτικός κινηματογράφου

Kwangmo Lee
Σκηνοθέτης

Cheah Phillippe
Σκηνοθέτης

Zaugg Fred
Κριτικός κινηματογράφου

Κουταλάς Ανδρέας
Κριτικός κινηματογράφου

Aronofsky Darren
Σκηνοθέτης

Coppens Arranka
Ηθοποιός

Toye Patrice
Σκηνοθέτης

Basic Senad
Ηθοποιός

Barbé Marc
Ηθοποιός

Privet Pascal
Σκηνοθέτης

Jayaraaj
Σκηνοθέτης

Rossi Umberto
Κριτικός κινηματογράφου

Kato Masato
Σεναριογράφος

Urban Horacio
Σκηνοθέτης

Keedus Sulev
Σκηνοθέτης

Adinolfi Gaetano
Πρόεδρος της Eurimages

Loach Ken
Σκηνοθέτης

Fehér Gyorgy
Σκηνοθέτης

Mori Masayuki
Παραγωγός

Shimizu Hiroshi
Σκηνοθέτης

Takio Yoshida
Παραγωγός

Cole Lewis
Σεναριογράφος

Κυριακίδης Αχιλλέας
Σκηνοθέτης

Βερεμής Τάκης
Παραγωγός

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Η ταινία του Jean-Daniel Pollet **ΣΤΟ ΠΕΡ ΛΑΣΕΖ** (διάρκειας 13') θα παιχθεί την Πέμπτη 19/11, ώρα 18.00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II μαζί με τις ταινίες **DIM DAM DOM** και **ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ**

Ο Νίκος Κούνδουρος θα προλογίσει την προβολή της ταινίας του **ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ** την Τετάρτη 18/11 ώρα 19.00 στον κινηματογράφο ΠΛΑΤΕΙΑ I

Την προβολή της ταινίας του Jean-Daniel Pollet **ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ ΞΕΡΕΙ** την Πέμπτη 19/11, ώρα 18.00 στον κινηματογράφο ΠΛΑΤΕΙΑ II θα προλογίσουν: ο Διευθυντής του Φεστιβάλ Μιχάλης Δημόπουλος και ο Γάλλος σκηνοθέτης και θεωρητικός του κινηματογράφου Jean-Paul Fargier.

Μοναξιά μου Όλα

του Δημήτρη Παναγιωτάτου

Ταινία του Δημήτρη Παναγιωτάτου (Κρατικό Βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη το 1986 για τη *Νύχτα με τη Σιλένα*, Κρατικό Βραβείο σκηνογραφίας - ειδικών εφέ το 1990 για το *Εραστές στη Μηχανή του Χρόνου*), βασισμένη σε μια ανέκδοτη ερωτική ιστορία του Βασίλη Βασιλικού. Το σενάριο υπογράφει η Άντα Γκούρμπαλν. Ανήκει στο χώρο της ανεξάρτητης παραγωγής (Βασ. Αλατάς, Δημ. Παναγιωτάτος, ΟΥΟ FILMS) και ήδη παίχτηκε στις κινηματογραφικές αίθουσες της χώρας.

Αστική δυσανεξία, αποστασιοποίηση και απάθεια, απουσία ουσιαστικής επικοινωνίας αλλά και έλλειψη κάθε ερωτικής επιθυμίας φέρνουν ένα σύγχρονο ζευγάρι στα όρια μιας αδιέξοδης σχέσης. Η πόλη ξένη, ερεβώδης και μυστικιστική, η ατμόσφαιρα νωπή και αποκαρδιωτική. Ο νέος άνδρας σπαταλά την αυταρέσκειά του σε ε-

φήμερες αγκαλιές. Σ' ένα ξέσπασμα καταπιεσμένης λίμπιντο, η όμορφη γυναίκα του "τραβιέται" από μπαρ σε μπαρ και επιδιώκεται σε αισθησιακά χορευτικά σόου...

Χρίστος Σολωμός, Βαλέρια Χριστοδουλίδου υποδύονται το αποξενωμένο ζευγάρι. Βάνα Μπάρμπα - Τζόνι Θεοδωρίδης συμπληρώνουν το πρωταγωνιστικό δίδυμο. Στη μουσική οι Πυξ-Λαξ. Στη διεύθυνση φωτογραφίας η πολυβραβευμένη στη Θεσσαλονίκη Κατερίνα Μαραγκουδάκη.

B.Π.

Ήπειρος

του Στράτου Στασινού

Η πατρίδα δεν υπάρχει δίχως την Ήπειρά. Κι η Ήπειρά είναι βαριά... Μια ταινία για την Ήπειρά, το νόστο "που είναι φορές βαρύτερος" και το χρόνο "που είναι εκθρόνος της μνήμης", είναι το ομώνυμο ντοκιμαντέρ του Στράτου Στασινού, που αναφέρεται στην ακριβή του πατρίδα, την Ήπειρο.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Στράτος Στασινός κινηματογραφεί το ηπειρωτικό τοπίο, ούτε η πρώτη που παρουσιάζει τη δουλειά του στο κοινό της Θεσσαλονίκης. Έχει πρόσφατα ολοκληρώσει μια σειρά 3 ωριαίων αρχαιολογικών ντοκιμαντέρ για την αρχαία Ήπειρο, ενώ στο παρελθόν έχει ασχοληθεί με την παραγωγή και τη σκηνοθεσία βραβευμένων ταινιών κινουμένων σχεδίων. Ρίχνοντας ένα διαγώνιο βλέμμα στη γενέτειρά του, ο σκηνοθέτης που χρόνια τώρα ζει μακριά της, συνεργάζεται με τον ερευνητή Βασίλη Ντισιάκο, που συνυπογράφει το σενάριο και ψάχνει μαζί του το χνάρι της νοσταλγίας... Ψάχνει τους προγόνους πίσω απ' τα βου-

νά και τα στοιχειά που έρχονται από τα καλάσματα. Μια ταινία για τη μηλιά στην πόρτα, το κλήμα στην αυλή, το τραπέζι της Πασχαλιάς... και άλλα "αμαντία" που επιτρέπουν "ξεθωριασμένα τοπία, του έξω και του μέσα..." να αναστηθούν μπρος στα μάτια του. Μόνο τότε παίρνει χρώμα η μνήμη και εξαφανίζεται το γκριζό της λήθης, μόνο τότε και ο δημιουργός γίνεται μέτοχος και αποκτά δικαίωμα να τραγουδήσει σ' ένα κύκλο: "...είμαι ξένος και θα ιδώ και θα πάω να 'μολογώ..."

B.Π.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

KWANG MO LEE

Γεννηθήκατε δέκα χρόνια μετά το τέλος του πολέμου της Κορέας. Τι σας έκανε να ασχοληθείτε με το θέμα αυτό;

Ο θάνατος του πατέρα μου, το 1988. Μετά απ' αυτό το γεγονός σκέφτηκα πολύ για την ζωή του. Το πως ξεπέρασε τις πληγές που άφησε πίσω του ο πόλεμος. Το πως δέχθηκε όλες τις ασχίες που έκαναν οι πρόγονοί του και η γενιά του για να επιβιώσουν. Μ' αυτήν την ταινία είναι σαν να τον ρωτάω τι είναι ζωή και τι πως πρέπει να τη ζήσουμε. Ένιωσα πως έπρεπε να το κάνω για βρω την κατεύθυνση της δικιάς μου ζωής. Έτσι επέστρεψα στο 1950 και έψαξα για μια οικουμενική ιδιότητα της ζωής. Αυτή είναι και η βασική πρόταση της ταινίας.

Βρήκατε την απάντηση;

Η ίδια η ζωή είναι μία συνεχής ερώτηση. Απαντήσεις υπάρχουν, αλλά μένουν πάντα ανολοκλήρωτες και ανεπαρκείς. Παίρνεις μια απάντηση που σε αναγκάζει να θέσεις ξανά την ερώτηση. Αυτό που κατάλαβα για την γενιά του πατέρα μου είναι πως δέχθηκε το Κακό από μια κοσμική οπτική γωνία. Κι αυτό είναι συχνά απαραίτητο για να δεχθείς μια παράλογη πραγματικότητα.

Σπουδάσατε κινηματογράφο στο Λος Άντζελες. Παρόλα αυτά επιστρέψατε στην Κορέα για να γίνετε σκηνοθέτης. Ήταν πιο εύκολο;

Επέστρεψα στην Κορέα το 1991 και ήμουν πολύ φιλόδοξος να γίνω σκηνοθέτης. Κανείς όμως δεν ενδιαφερόταν για την ταινία μου. Αναρωτήθηκα γιατί και αντιλήφθηκα ότι στην πατρίδα μου δεν υπάρχει κοινό για

μία ταινία όπως αυτή που ήθελα να κάνω. Στην Κορέα σήμερα σαρώνει το εμπορικό σινεμά. Μελοδράματα, κωμωδίες, ταινίες με θέμα το σεξ. Έπρεπε λοιπόν να αλλάξω τη βάση. Να επιμορφώσω το κοινό με ποιοτικές ταινίες. Ίδρυσα λοιπόν μια εταιρία προώθησης και διανομής ταινιών και έσπρωξα φιλμ τέχνης, δημιουργών όπως ο Αγγελόπουλος, ο Φελίνι, ο Τζάρμους, ο Γκριναγούε. Δεν είναι θέμα προσωπικού γούστου αλλά θέμα πολιτισμικής ατμόσφαιρας. Πιστεύω ότι η ποικιλία στον πολιτισμό είναι πολύ σημαντική. Το 1995 αποκτήσαμε την πρώτη Ταινιοθήκη στην Κορέα. Ήταν μια επαναστατική προσπάθεια και ιδιαίτερα επιτυχής.

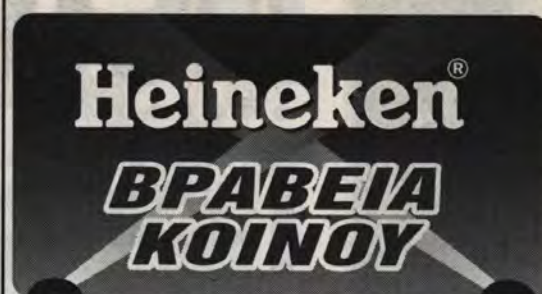
Εσείς που είχατε την ευκαιρία να δείτε φιλμ τέχνης; Σίγουρα όχι στην Αμερική. Εκεί το πολιτιστικό φάσμα είναι ακόμα πιο στενό απ' την Κορέα. Ωστόσο στο UCLA υπήρχε ένα μικρό θέατρο όπου προβάλλονταν φιλμ τέχνης απ' όλο τον κόσμο. Στην πόλη μου υπάρχει σήμερα μια μικρή ταινιοθήκη όπου βλέπω, όποτε έχω χρόνο πιο ποιοτικές ταινίες. Μετά υπάρχει και το βίντεο. Η Ιαπωνία έχει μια από τις μεγαλύτερες αγορές βίντεο. Εκεί βρίσκω πολύ ενδιαφέροντα πράγματα σε ότι αφορά το σινεμά τέχνης.

Είστε επίσης καθηγητής κινηματογράφου στο πανεπιστήμιο; Τι απαντάτε στους σπουδαστές σας όταν σας ρωτούν, "γιατί κάνουμε κινηματογράφο;" Οι επιστήμονες κάνουν επιστημονικά πειράματα, προσπαθώντας να μαντέψουν και να καταλάβουν τον κόσμο και τους εαυτούς τους. Να καταλάβουν τον άνθρωπο. Με το πείραμα μεγαλώνουν και κατανοούν την ταυτότητα τους. Στο σινεμά κάνουμε το ίδιο πράγμα. Προσπαθούμε να κατανοήσουμε τον κόσμο, την κοινωνία, τον εαυτό μας, μέσα από την εικόνα. Και αυτό είναι το πιο ενδιαφέρον και το πιο θεϊκό πράγμα στο σινεμά. Αυτό λέω στους μαθητές μου.

Τζένη Παυλίδου

σκηνοθέτης της ταινίας *Ανοιξιότικη Πατρίδα μου* (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	Γ' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
----------------	---------	---------	---------	--------

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Μόνο ο Θεός με βλέπει	4,29	4,25	—	4,27
2. Ακαριαίο χτύπημα	4,02	4,29	—	4,15
3. Το μίλο	4,13	4,08	—	4,10
4. Ανοιξιότικη πατρίδα μου	4,09			4,09
5. π	3,99			3,99
6. Το πέταγμα της μέλισσας	3,78	3,92	—	3,85
7. Ψάρα τον Αύγουστο	3,71			3,71
8. Πάθος				
9. Η τελευταία νύχτα του κόσμου				
10. Το ξεκούλημα				

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

1. Χάιρε γείτονα	4,36			4,36
2. Ρόδινα Ακρογιάλια	4,17	4,04		4,10
3. Προμηθεύς Εναγτιοδρομών	3,43	4,72		4,07
4. Ας περιμένουν οι γυναίκες	4,15	3,89	3,95	3,99
5. Το χρέος: μια μυθολογία του σκότους	3,77			3,77
6. Black Out	3,67			
7. Μέδουσα	3,81	3,51		3,66
8. ΝΕΚΥΙΑ II	3,66			3,66
9. Άνθημα	3,21	3,35		3,28
10. Κόκκινος δρόμος	3,20	3,11		3,15
11. Ήπειρος				
12. Οόλοι εμείς, εφέντι				
13. Η γωνιά του παραδείσου				
14. Από την άκρη της πόλης				
15. Οι φωτογράφοι				

Η HEINEKEN, βασικός υποστηρικτής του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου, θεσμοθετεί για τρίτη συνεχή χρονιά το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ HEINEKEN. Απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή, και συμμετέχει στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά βαθμολογίας, αναφέρονται παραπάνω.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΑΡΑΜΑΓΓΙΩΛΗΣ

Σε μια εποχή που υπονομεύει τα ανθρώπινα συναισθήματα, πόσο η φράση-μότο "η αγάπη πρέπει να εφευρεθεί ξανά", η οποία προλογίζει την ταινία σας, μπορεί να έχει ισχύ; Μοιάζει πολύ δύσκολο, για να μην πω ανέφικτο. Αυτή είναι όμως η πρόκληση: να το κυνηγήσει κανείς ακόμα περισσότερο. Η ταινία παίρνει το ρίσκο να διηγηθεί μια ιστορία κατακερματισμένη, χωρίς όμως να τη διαλύσει... Μοιραίο σημείο της πλοκής γύρω από το οποίο υφαίνονται οι ζωές και οι τύχες των πρώων της είναι ο έρωτας και μαζί του ο έρωτας του καλού ή του κακού.

Μια ταινία για τον έρωτα στην μετα-AIDS εποχή. Πώς σχολιάζετε το χαρακτηρισμό αυτό; Το AIDS είναι ένα από τα τελευταία στάδια της κρίσης που πέρασε ο έρωτας. Η κατάκτηση της σεξουαλικής απελευθέρωσης, από τις πλέον σημαντικές στιγμές της ανθρώπινης ιστορίας, "φρέναρε" απότομα στην προηγούμενη δεκαετία εξαιτίας του AIDS. Οι συμβάσεις, οι φοβίες, τα κόμπλεξ που νίκησε η απελευθέρωση αυτή άρχισαν να ξαναβγαίνουν στη φόρα. Ευτυχώς τώρα οι νέοι προσπα-

θούν να επανακτήσουν το χαμένο έδαφος, επαναπροσδιορίζοντας έναν καινούργιο ερωτικό κώδικα. Ψελίζουν έναν ερωτικό λόγο ο οποίος μοιάζει περισσότερο ενδιαφέρων. Που προτείνει και διεκδικεί καινούργια πράγματα, έχει λιγότερα ταμπού και απωθημένα.

Σήμερα όλα καταναλώνονται πολύ γρήγορα. Έχουμε την πολυτέλεια του χρόνου για κάτι τέτοιο;

Αν είναι να κρατήσει λίγο, καλώς να κρατήσει λίγο... Είτε έχουμε την πολυτέλεια του χρόνου που απαιτούν οι σχέσεις είτε όχι, οι ίδιες οι ιστορίες παίρνουν από μόνες τους το χώρο και το χρόνο που τους χρειάζονται.

Μιλήστε μας για τις θεολογικού περιεχομένου αναφορές στο *Black Out*.

Οι θρησκευτικού περιεχομένου νύξεις αφορούν μόνο στο επίπεδο που η θρησκεία μπορεί να γίνει εκθρόνος του έρωτα. Οι άνθρωποι που έχουν φοβηθεί τον έρωτα ή δεν του αφήνουν ή έχουν πληγωθεί εξαιτίας του, μπορεί να πείσουν δύματα εκμετάλλευσης. Ένα είδος εκμετάλλευσης είναι αυτή του θρησκευτικού συναισθήματος, όπου η θρησκεία μπορεί να λειτουργήσει ως αντίβαρο, αλλά και ως αντίπαλος του έρωτα...

Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας *Black Out* (Ελληνικός Κινηματογράφος 1998)

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Νέοι Ορίζοντες

Ταινίες από τη Γερμανία, τις Η.Π.Α., την Αγγλία, τη Γαλλία, την Βραζιλία και το Βέλγιο αφηγούνται άλλα ταξίδια στους δρόμους των πόλεων στην επιδίωξη προσωπικών στόχων.

Λόλα τρέξε, Tom Tykwer, Παλλάς 16:00

Ο γερμανικός κινηματογράφος βρίσκεται σε προφανή άνοδο τελευταία, και η φετινή, αδιάσειστη επιβεβαίωση ήταν η ταινία του Tykwer, που παραγωγικά έσπασε κάθε ρεκόρ θεαματικότητας στη χώρα του. Μια σύγχρονη, πρωτότυπη ιστορία, δοσμένη με νεανικό ρυθμό, μπρίο και κινητικότητα, μια ταινία που θα αρέσει σε νέους και μν.

Το βιβλίο της ζωής, Hal Hartley, 63', Παλλάς IV 16:00

Πρωτοκρονία του 2000 ο Ιησούς με το βιβλίο της ζωής έρχεται με το αεροπλάνο για να σώσει τους καλούς ανθρώπους ενώ τους κακούς τους αναλαμβάνει ο Σατανάς. Το ρόλο της όμορφης Μαγδαλίνης ερμηνεύει η P.J. Harvey η πρωτοποριακή ροκ τραγουδίστρια. Οι αγωνιώδεις σκέψεις των ανθρώπων και του Χριστού που ριψοκινδυνεύει να χάσει τη θέση του στον παράδεισο συχνά ακούγονται. Το μυστικό της συνέχισης της ζωής ή όχι για μετά το 2000 βρίσκεται στη σύγχρονη βίβλο που έχει μαζί του ο Χριστός: έναν φορητό κομπιούτερ. Οι άνθρωποι του Χριστού κι εκείνοι του Σατανά άλλοτε ξεχωρίζουν άλλοτε όχι. Οι επεμβάσεις του σκηνοθέτη στην εικόνα είναι συχνές, είτε στη ταχύτητα μετάδοσης της κίνησης και στα χρώματα, είτε στο τρόπο που βλέπει το κόσμο.

Κλερ Ντόλαν, Lodge Kerrigan, 95', Παλλάς 18:00

Η αφήγηση της ταινίας ακολουθεί τη ζωή της ομώνυμης 30χρονης κολγκέρλ. Κατάγει από το Δουβλίνο και ζει στη Νέα Υόρκη. Ενδιάμεσος, ο εκδιστής Ρόλαντ, στον οποίο χρωστάει χρήματα, την φέρνει σε επαφή με καλούς πελάτες της προσφέρει εντυπωσιακά ρούχα και ελέγχει τη ζωή της. Μετά το θάνατο της μητέρας της προσπαθεί να ξεφύγει. Όταν συνειδητοποιεί πως και έξω από το χώρο της πορνείας δεν μπορεί παρά να βασίζεται στον εαυτό της κλονίζεται. Η ταινία είναι αισθησιακή πλημμυρισμένη από σκηνές έρωτα.

Μεσάνυχτα, Walter Salles και Daniela Thomas, 64', Παλλάς IV, 18:00

Οι βραβευμένοι με τη Χρυσή Άρκτο στο φετινό Φεστιβάλ Βερολίνου σκηνοθέτες μάς παρουσιάζουν σ' αυτή, τη νέα ταινία τους, ακόμη ένα δείγμα του ταλέντου τους. Η ταινία αφορά μοναχικούς προβληματισμένους ανθρώπους στα πρόθυρα εξόντωσης και αυτοκαταστροφής, κατατρεγμένους από ανυπέρβλητα ηθικά διλήμματα. Όλα γίνονται ενώ ο υπόλοιπος κόσμος ετοιμάζεται να καλωσορίσει, μέσα σε λίγες ώρες, έναν καινούριο αιώνα.

Διαθέσιμα κορμιά, Sébastien Lifshitz, 47', Παλλάς IV, 19:00

Είναι το κινηματογραφημένο προτρέτο ενός νέου με βορειοαφρικανικές ρίζες. Μεσα από στιγμιότυπα της καθημερινής του ζωής, σχηματίζεται η εικόνα ενός νέου ανθρώπου, χωρίς κατεύθυνση και σε συνεχή αναζήτηση του εαυτού του. Ανήσυχος και ανασφαλής, περιστρέφεται αναποφάσιστος ανάμεσα στις σχέσεις του με άνδρες, ενώ οι γυναίκες εξακολουθούν να τον ελκύουν. Χωρίς επαγγελματικό προσανατολισμό, ασταδής στις σχέσεις του με την οικογένειά του, περιφέρεται στους δρόμους του Παρισιού, επιδιώκοντας έναν κάποιο σκοπό.

Έλα στα λογικά σου, Simon Shore, 110', Παλλάς 20:00

Ως θέμα για την πρώτη ταινία του ο σκηνοθέτης διάλεξε μια ερωτική, ρομαντική ιστορία. Μόνο που οι ερωτευμένοι, σ' αυτή την περίπτωση, είναι δυο νεαρά αγόρια που προσπαθούν να το κρατήσουν μυστικό, κινούμενα σ' ένα χώρο, όπου κυριαρχεί η γυναικεία παρουσία. Δοσμένη με πολύ χιούμορ, έξυπνο διάλογο και απανωτές κωμικές σκηνές, η ταινία προτείνει μια χαρούμενη και δροσερή άποψη για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, αυτοί που μπλέκονται σε "ασυμβίβαστες" καταστάσεις.

Έλα στα λογικά σου

Στους δρόμους της αναζήτησης

Σου, Amos Kollek, 90', Παλλάς IV 20:30

Η Σού, μια νεαρή χαριτωμένη εύθραυστη κοπέλα χάνει τη δουλειά της και βρίσκεται στο δρόμο. Πρωί, ενώ κάθεται προβληματισμένη σ' ένα παγκάκι της ζητείται από τον διπλανό έγχρωμο μεσήλικα να επειδείξει το στήθος της έναντι πληρωμής. Στην αίθουσα του κινηματογράφου η Σού ερεθίζεται ερωτικά με τον άγνωστο του διπλανού καθίσματος. Όταν γνωρίζει τον δημοσιογράφο Μπέν και αποκτούν μια τακτική ερωτική σχέση εκείνος της λέει ότι πρέπει να φύγει στην Ινδία. Ο Άμος Κόλεκ πετυχαίνει ενώ επεξεργάζεται ένα συννηθισμένο θέμα - το παράδοξο της μοναξιάς και την έλλειψη συναισθητικής επαφής μεταξύ των ανθρώπων στην συνωστισμένη από κόσμο Νέα Υόρκη - να δείξει τις κρυφές του πλευρές αποφεύγοντας το τυποποιημένο.

Ρημαγμένα κορμιά, Scott Ziehl, Παλλάς 22:30

Ο Τόμ, ένας ευσυνειδητός και αθώος τύπος από την Πενσυλβάνια πηγαίνει να ζήσει στο Λός Άντζελες. Σύντομα βρίσκει δουλειά σαν οδηγός ασθενοφόρου και συνειδητοποιεί πως ο έμπειρος συνοδηγός του Τζίμι, φαινομενικά αξιόπιστος και ψύχραιμος είναι ριψοκίνδυνος και απογοητευμένος από τη ζωή. Ο δεύτερος μπάζει γρήγορα τον πρώτο στο κόσμο των ναρκωτικών. Θέμα της ταινίας είναι η περιπέτεια ενός οχήματος - όπως το σώμα του ανθρώπου που μεταφέρει την ψυχή του - και περιγράφεται με λεπτομέρειες δυσάρεστες αλλά και συχνά ξεκαρδιστικές.

Ρόζυ, Patrice Toye, 97', Παλλάς IV 23:00

Μια ταινία πορτρέτο ενός μικρού κοριτσιού που μεγαλώνει σ' ένα προβληματικό περιβάλλον. Οι ψυχολογικές μεταπτώσεις ενός παιδιού που, μέσα από την ανασφάλεια και τη μοναξιά, οδηγείται στο χώρο της νοσηρής φαντασίας. Η ταινία επικεντρώνεται στη συναρπαστική ερμηνεία της μικρής πρωταγωνίστριας στον ομώνυμο ρόλο.

Rosie Patrice Toye, Belgium, 1998

Rosie is a precocious, bright and sensitive 13-year-old, who, at the outset of the film, finds herself at a juvenile detention centre. When asked if she is sorry for what she did, her response is an unequivocal "no". The circumstances leading to her incarceration form the basis of this alternately troubling and exhilarating Belgian film.

Rosie has an expansive capacity for day-dreaming and escapism, not to mention a recklessly wild, possibly self-destructive side. Her home life isn't everything it could be; her mother insists that Rosie refer to her as her sister (she was only 14 when Rosie was born), and, at least initially, seems preoccupied with her own affairs, to the exclusion of Rosie's concerns or needs. Her farther is nowhere to be found.

When one day Rosie meets Jimi, a good-looking teen, her overactive imagination goes into overdrive, and she becomes convinced beyond doubt that Jimi is her handsome prince and romantic saviour rolled into one. They soon forge a close relationship, spending more and more time alone together in remote areas. Meanwhile, Rosie's mother has begun to date Bernard, a widowed chemist; this ultimately causes friction with her deadbeat, gambling brother, Michael, who has come to stay with her and Rosie. But Rosie's increasing obsession with Jimi leads to deviant and self-absorbed behaviour, and potentially dire consequences for the family that surrounds her. Director Patrice Toye brilliantly enters and exposes the endearing Rosie's complex psyche, depicting her hopes and frustrations with enormous sympathy and compassion. Young Aranka Coppens delivers one of the best performances of a troubled teen ever to grace the screen; her charm and idiosyncratic wit are simply irresistible. And the script is packed with enough startling, disturbing dramatic twists to keep audiences on the edge of their seat until the very last, moving scene of this exceptional film.

Dimitris Eipides

NEOI OPIZONTEΣ - GOOD MACHINE

Οι ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ, με την ευκαιρία του αφιερώματος στην Αμερικάνικη ανεξάρτητη εταιρία παραγωγής Good Machine, οργανώνουν ανοιχτή συζήτηση με θέμα "Ανεξάρτητη παραγωγή-αποδέσμευση από το κατεστημένο μέσα χρηματοδότησης", την Παρασκευή 20 Νοεμβρίου στις 14:30, στην αίθουσα συνεντεύξεων τύπου στο Electra Palace. Θα μιλήσουν, ο πρόεδρος της Good Machine Ted Hope και ο διευθυντής παραγωγής Anthony Bergman

NEW HORIZONS - GOOD MACHINE

On the occasion of the presentation of the American independent film production company Good Machine, NEW HORIZONS will hold a public debate with mr. Ted Hope, president of Good Machine, and mr. Anthony Bergman, head of production, on "Independent production: disengaging from the established fund-raising means". The debate will take place on Friday November 20, at 14:30, in the press conference hall, at the mezzanine of Electra Palace Hotel

Leila Hatami Ali Mossafa

Η ταινία *Λέιλα* του Ιρανού σκηνοθέτη Νταριούς Μερτζούι περιγράφει το δράμα ενός ζευγαριού στο σύγχρονο Ιράν. Η νεαρή Λέιλα (Λέιλα Χατάμι) και ο Ρεζά (Αλί Μασάτα) παντρεύτηκαν και ανακάλυψαν λίγο μετά πως η Λέιλα δεν μπορεί από τη φύση της να κάνει παιδιά. Χωρίς την θέληση τόσο του Ρεζά όσο και της Λέιλα με την παρότρυνση των οικογενειών τους προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημα.

Το νεαρό ζευγάρι των πρωταγωνιστών παντρεύτηκε και στην πραγματικότητα μετά την ταινία. Με την ευκαιρία της παρουσίας τους στην Θεσσαλονίκη πραγματοποιήσαμε την παρακάτω συζήτηση σχετικά με την κατάσταση του κινηματογράφου στην χώρα τους, το επάγγελμα του ηθοποιού και το θέμα της ταινίας *Λέιλα*.

Μπορείτε να μας μιλήσετε για την κατάσταση του κινηματογράφου στο Ιράν. Πώς έρχεται σ' επαφή με τον σκηνοθέτη κάποιος ηθοποιός;

Αλί Μασάτα: Δεν είναι οργανωμένα τα πράγματα στο βαθμό που θα περίμενε κάποιος να είναι. Όλα γίνονται αυθόρμητα, συνήθως οι επαφές γίνονται μεταξύ φίλων, δεν υπάρχουν μάνατζερς και όλα γίνονται στη στιγμή. Μερικές φορές δεν υπάρχει ο χρόνος για να δουλέψει κάποιος σωστά. Η κατάσταση δεν είναι πολύ ευχάριστη, αυτό έχει να κάνει με το γεγονός ότι το επάγγελμα του ηθοποιού είναι σχετικά καινούριο. Δεν μπορεί κάποιος να το αντιμετωπίσει σαν ένα επάγγελμα ασφαλείας για τη ζωή του. Δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να εμφανιστεί ένας ηθοποιός σε τέσσερις ή πέντε ταινίες τον χρόνο. Μπορεί να σου τύχει να εργαστεί μονάχα σε μια ταινία σε διάστημα δύο χρόνων και έτσι δεν μπορείς να βασιστείς σε αυτό για τη ζωή σου. Πρέπει να βρεις μια άλλη πηγή εσόδων. Υπάρχουν πολλοί εξωτερικοί παράγοντες που επηρεάζουν το κύριο σου επάγγελμα.

Τί σας προσέλκυσε στον κινηματογράφο;

Αλί Μασάτα: Η πίεση από το πανεπιστήμιο. Κουράστηκα πολύ σπουδάζοντας πολιτικούς μηχανικούς. Η επαφή μου με τον κινηματογράφο συνέβη τυχαία, τίποτα δεν ήταν προετοιμασμένο.

Λέιλα Χατάμι: Μεγάλωσα σε μια οικογένεια σκηνοθετών. Ο πατέρας μου είναι σκηνοθέτης η μητέρα μου ηθοποιός. Έτσι στην ερώτηση ποιά ήταν η πρώτη μου ταινία, απαντώ πως ο πρώτος μου ρόλος ήταν στην κοιλά της μητέρας μου. Πήγαυα από μικρή στην δουλειά του πατέρα μου. Μπορεί για μια ή δυο βδομάδες να

μην πήγαυα στο σχολείο και να συμμετείχα στα γυρίσματα μιας ταινίας του. Το να είμαι σε γυρίσματα ήταν σαν να είμαι στο σπίτι μου, αλλά ποτέ δεν ήταν κάτι σοβαρό. Ακόμη και σήμερα, που έχω γνωρίσει μεγάλη επιτυχία στη χώρα μου ο κινηματογράφος είναι πέρα από ένα επάγγελμα για μένα. Είναι κάτι που βρίσκεται μέσα στον ίδιο μου τον εαυτό, γεννήθηκα με τον κινηματογράφο και του δίνω μεγάλη σημασία. Το γεγονός είναι δύσκολο γιατί μερικές φορές μου αρέσει να παίζω σε μια ταινία αλλά δεν μπορώ να αφηθώ ελεύθερη.

Ποιά είναι η προετοιμασία που κάνετε για την ερμηνεία ενός ρόλου;

Λέιλα Χατάμι: Δυστυχώς στο Ιράν συμβαίνει η συνεργασία για την συμμετοχή σε μια ταινία να ξεκινάει δύο μέρες πριν τα γυρίσματα. Έτσι δεν έχουμε πραγματικά το χρόνο για να προετοιμαστούμε. Στην *Λέιλα* υπήρχε ο χρόνος των δύο μηνών πριν από τα γυρίσματα, αλλά πέρα από αυτό τα πράγματα γίνονται πολύ γρήγορα και συνήθως μέχρι τελευταία στιγμή δεν ξέρεις αν θα έχεις κάποιο ρόλο σε μια ταινία ή αν αυτή η ταινία θα πραγματοποιηθεί. Συνήθως σου λένε αύριο θα υπογράψουμε το συμβόλαιο και τα γυρίσματα ξεκινούν. Έτσι τα πράγματα γίνονται βιαστικά.

Πώς θα χαρακτηρίζατε το έργο του Νταριούς Μερτζούι και συγκεκριμένα την συνεργασία σας για τα γυρίσματα της *Λέιλα*;

Λέιλα Χατάμι: Γενικά οι ταινίες του Μερτζούι είναι απλές και μιλούν στον απλό θεατή και στο πλατύ κοινό του Ιράν. Μιλούν για τον άνθρωπο και την ψυχή του, γι' αυτό και μπορούν να γίνουν κατανοητές σε όλες τις χώρες. Οι ερωτήσεις τους είναι γενικές για τον άνθρωπο και όχι για μια συγκεκριμένη χώρα ή μια συγκεκριμένη νοοτροπία, αλλά πηγαίνουν πιά μακριά. Αλί Μασάτα: Ένα από τα διάσημα κατορθώματα του Μερτζούι στον ιρανικό κινηματογράφο είναι πως έχει την δυνατότητα να σκηνοθετεί ταινίες που απευθύνονται σε διαφορετικές κλάσεις ανθρώπων, για παράδειγμα διανοούμενους ή απλούς ανθρώπους με βασική παιδεία. Την ταινία *Λέιλα* μπορώ να την δώ σαν την τραγωδία κάποιου να είναι υποχρεωμένος να ακολουθήσει την προγραμματισμένη από άλλους μοίρα του. Την βλέπω περισσότερο σαν μια τραγωδία παρά σαν μια ερωτική ιστορία.

Χρήστος Καλλιάνης

Πάρε το κομμάτι;

Μόνο η ΕΡΤ μπορεί να σας κάνει την πιο σινεφίλ πρόταση! Για άλλη μια χρονιά είναι ο χορηγός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και σας προσκαλεί να

απολαύσετε ένα συναρπαστικό δεκαήμερο. Σας καλεί να παρακολουθήσετε το ενδιαφέρον διαγωνιστικό τμήμα, τα μοναδικά αφιερώματα σε Έλληνες και ξένους

δημιουργούς, τις εκθέσεις και τις avant premiére. Για άλλη μια χρονιά η ΕΡΤ σας κάνει μια πρόσκληση, στην οποία δεν μπορείτε να πείτε όχι!

Κομμάτι του εαυτού μας

κοντά σας κάθε μέρα και νύχτα!

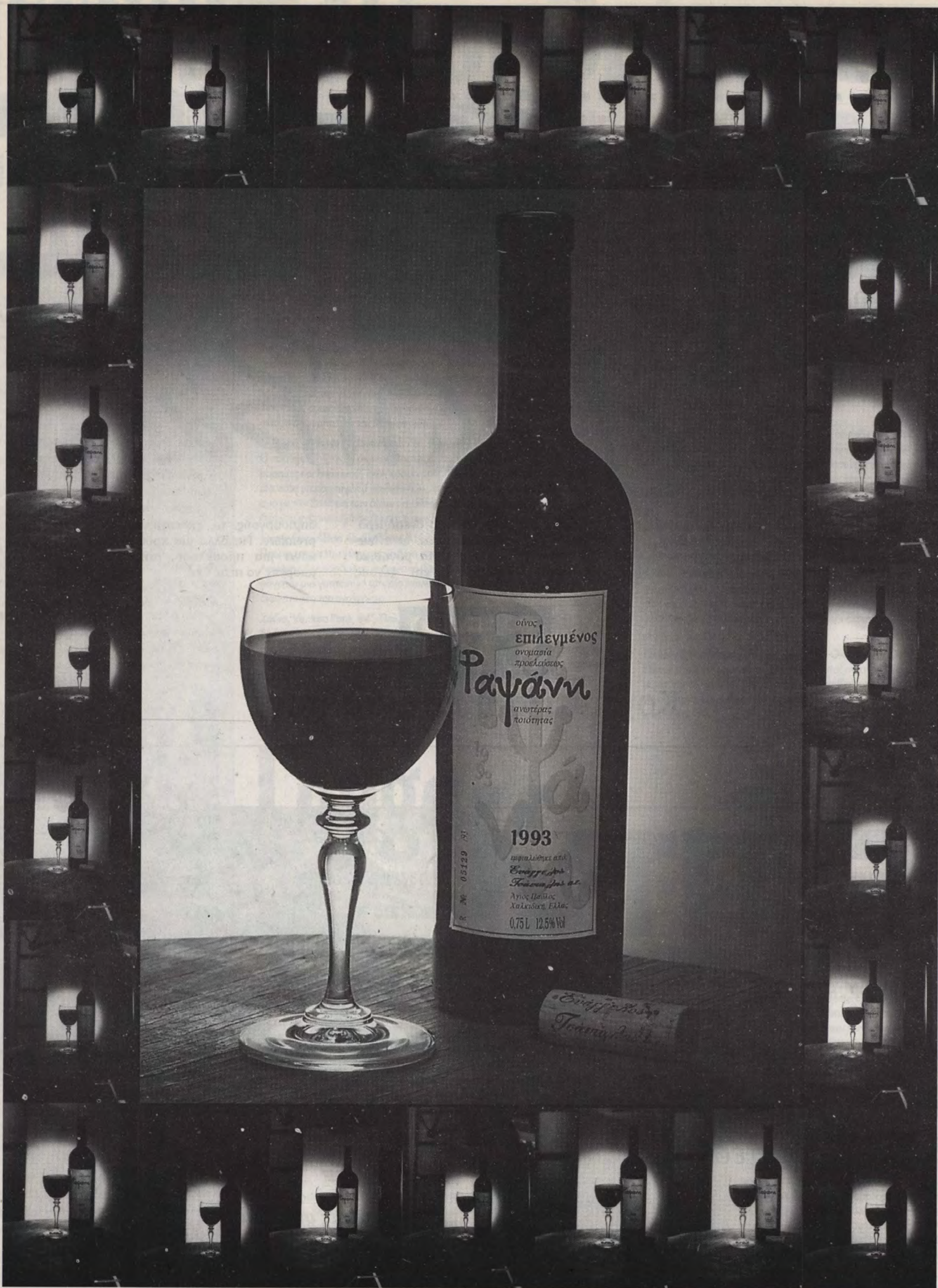
Κάτι αλλάζει στη ζωή της Θεσσαλονίκης...

Ψυχαγωγία και αναψυχή
διεθνούς επιπέδου!

κοντά σας σύντομα!

Τσανταλίνη
CREATOR SA

Ευάγγελος
Τσανταλίνης α.ε.

97,5 ANT Radio

BLOW

Μιχάλης Δημόπουλος

39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Νέο ξεκίνημα με νέα φιλοσοφία

μιλούν στο BLOW:

MARINA ΓΕΛΕ

**ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΡΟΚΚΟΣ**

MARILYN MANSON

αποκλειστική συνέντευξη:
"Όλοι έχουμε έναν star μέσα μας"

ΔΕΝ "ΠΟΥΛΑΕΙ" ΠΙΑ Ο ΤΣΕ

ΚΟΝΙΤΣΑ

extreme sports και ξεκούραση

**το τεύχος
Νοεμβρίου
κυκλοφορεί**

το περιοδικό Blow κυκλοφορεί κάθε μήνα σε 30.000 αντίτυπα

από 650 σημεία διανομής σε 18 πόλεις

**και διανέμεται
ΔΩΡΕΑΝ**

www.blow.gr

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ, ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΑΚΡΟΝ-ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ Α.Ε.Ε.Ε., ΦΡΑΓΚΙΝΗ 9, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ: 031.223161, 277994

*[Continuous Clubbing Hours]

top feeling!

TOP
104 FM

Enter
104 FM

N. ΕΓΝΑΤΙΑ 222, Τ.Κ.: 546 42 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 031.850.512

ΔΩΜΑΤΙΟ Μ Ε Θ Ε Α

◦ CAFE-WINE BAR ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟ CINEMA ◦ INTERNET STATION

◦ ΒΙΒΛΙΑ - CD - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ - GADGETS ΑΠΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ◦

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: ΑΠΟ ΤΙΣ 12.00 ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΕΩΣ ΤΙΣ 2.00 ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Δωμάτιο με θέα

INFO CAFE «CINEMA»

Στον πέμπτο όροφο του κτιρίου του ΟΛΥΜΠΙΟΝ θα λειτουργήσει από φέτος ένα πρωτότυπο Cafe & Wine Bar. Σε στυλ κλασσικό αλλά χρησιμοποιώντας μοντέρνα υλικά και με θέα από το καλύτερο ίσως μπαλκόνι της πόλης, το Info-Cafe Cinema στοχεύει να γίνει πόλος έλξης και σημείο συνάντησης των κινηματογραφόφιλων της πόλης.

Πρόκειται για ένα χώρο αναψυχής που θα έχει έντονο το κινηματογραφικό στοιχείο και θα δίνει στον επισκέπτη ερεθίσματα, εικόνες και πληροφορίες για τον κινηματογράφο. Διατηρώντας την αίσθηση της διαφορετικότητας και ανεξαρτησίας από το υπόλοιπο κτίριο, θα παρέχει ταυτόχρονα σε όσους ενδιαφέρονται για το σινεμά, τη δυνατότητα για άμεση πληροφόρηση και ενημέρωση, συνδυασμένη με την απόλαυση ενός καφέ ή ενός ποτού.

Με σταθερό ηχητικό υποβαθρό κινηματογραφικής μουσικής οι θαμώνες του Info Cafe Cinema θα ζουν μια απόλυτη κινηματογραφική εμπειρία. Θα δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης και αναζήτησης πληροφοριών στο Ιντέρνετ μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών και τηλεοπτικές οθόνες θα προβάλλουν από βίντεο ταινίες, διαφημιστικά τρέιλερ, αποσπάσματα από γυρίσματα κτλ. Θα υπάρχουν επίσης στα ράφια επιλεγμένα περιοδικά και εφημερίδες για το σινεμά, ενώ σε μικρότερο χώρο του τέταρτου ορόφου, που θα επικοινωνεί άμεσα με το Cafe, θα λειτουργήσει το Βιβλιοπωλείο, όπου θα μπορεί κανείς να βρει τις εκδόσεις του Φεστιβάλ, κινηματογραφικές αφίσες, κάρτες, μουσικά cd κτλ.

Το Info Cafe Cinema και το Βιβλιοπωλείο θα λειτουργούν όλη τη μέρα, από το πρωί ως το βράδυ. Οι κάτοχοι της κάρτας μέλους του Φεστιβάλ θα έχουν έκπτωση στις τιμές κατά 25%.

Cinema Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε
τις καλύτερες ταινίες!

Spot Thompson Direct

www.heineken.nl

Η Heineken και πάλι κοντά σας με τα "Βραβεία Κοινού" στη μεγαλύτερη κινηματογραφική διοργάνωση της χρονιάς... το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Για άλλη μια χρονιά η Heineken, βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ, σας ταξιδεύει στη μαγεία της μεγάλης οθόνης και ζητάει τη γνώμη σας για την καλύτερη ξένη ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού, καθώς και για την καλύτερη ελληνική ταινία του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου που συμμετέχει με πρώτη δημόσια προβολή στα πλαίσια του Φεστιβάλ. Η αυλαία του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα είναι ανοιχτή από τις 13/11/98 μέχρι και τις 22/11/98, στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1, ΟΛΥΜΠΙΟΝ 2 και ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON, όπου μπορείτε να απολαύσετε και να βραβεύσετε τις καλύτερες ταινίες. Η απονομή των "Βραβείων Κοινού" θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ, ενώ κατά τη διάρκειά του, θα έχετε τη δυνατότητα να ενημερώνεστε για τις προτιμήσεις που συγκεντρώνει κάθε ταινία καθημερινά στην εφημερίδα "Πρώτο Πλάνο". Ένα ακόμα ταξίδι στη μαγεία του cinema ξεκινάει και το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι έτοιμο να σας ξεναγήσει ... μαζί με τη Heineken.

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ορίζοντες

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ «ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ. ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Γεννημένος λίγο έξω από τη Νέα Υόρκη το 1959, μουσικός, σεναριογράφος και σκηνοθέτης ο Χάρτλεϋ έχει πραγματοποιήσει από το 1989 πέντε μεγάλου μήκους ταινίες. Έχει χαρακτηριστεί ως η μικρή ιδοφυΐα του αμερικάνικου ανεξάρτητου κινηματογράφου στις αρχές της δεκαετίας του 1990 χάρη στις συγκινητικές και αυθεντικές του ταινίες (*Trust, Simple man, Amateur, Flirt*, όλες παραγωγή της εταιρίας Good machine).

Hal Hartley

ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΝΑ ΠΕΡΙΠΛΑΗΘΕΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΑ, ΔΕ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Η επίσημη συμμετοχή του στο 51ο φεστιβάλ Καννών του χάρισε το βραβείο σεναρίου για τη ταινία *Henry Fool*. Η ταινία *Το βιβλίο της ζωής (The book of life)* είναι εμπνευσμένη από το τέλος της δεύτερης χιλιεπιδόδας. Στην ταινία εκφράζεται ο προβληματισμός του σκηνοθέτη σχετικά με το γεγονός της σύμπτωσης του τέλους της δεύτερης χιλιεπιδόδας με το τέλος του κόσμου.

Νομίζετε ο αμερικάνικος ανεξάρτητος κινηματογράφος κατά κάποιον τρόπο πρέπει να περιέχει το στοιχείο της ειρωνίας ώστε να μπορέσει να επιβιώσει. Δηλαδή έχουμε ένα νέο είδος ειρωνικών ταινιών όπως είχαμε παλιότερα τις ταινίες δράσης;

Νομίζω πως αληθεύει κάτι τέτοιο και νομίζω πως είναι αλήθεια για ταινίες που δεν είναι ιδιαίτερα δημοφιλείς. Ο κόσμος τρομοκρατείται όταν εκφράζονται αυθεντικοί προβληματισμοί, δεν είναι ψυχραιμος. Η ψυχραιμία των δικών μου ταινιών, δηλαδή το διακριτικό τους στοιχείο, δεν ήταν ποτέ σχετική με το να μη θέλω να δείξω πολλά πράγματα. Είχε να κάνει με το να δίνω, να μοιράζομαι την ανθρωπιά και να της δίνω την διακριτικότητα που της αξίζει. Έχω απορρίψει ανθρώπους που δεν μπορούν να βάλουν τους εαυτούς τους να πούν αυτό που είναι αλήθεια, αν και μπορεί να είναι λάθος.

Πώς θα μπορούσατε να ερμηνεύσετε την ειρωνία;

Η ειρωνία στα αγγλικά είναι μεταφρασμένη σαν ένας τρόπος για να λέει κάποιος έμμεσα την αλήθεια. Δεν μπορεί κάποιος να εκδηλώνει από μόνο του ένα κομμάτι ειρωνίας αλλά πρέπει να υπάρχει και η κατάσταση. Από αυτή τη σκοπιά νομίζω πως μ' έναν υπερφυσικό τρόπο οι ταινίες μου είναι ειρωνικές. Ο κόσμος λέει ειρωνικά πράγματα όπως στο *Αναζητώντας το Ριχάρδο* του Άλ Πασιόνο, αλλά ο τόνος ο δικός μου βγαίνει από την προσπάθεια να είμαι όσο πιο ευθύς είναι δυνατό. Είμαι αρκετά παλιομοδίτης με αυτόν τον τρόπο, που είναι ένα από τα πρώτα πράγματα που έμαδα. Πρέπει να αγαπάς τους χαρακτήρες σου ακόμη κι αν είναι επιθετικοί ή κακοί κι αυτό είναι αλήθεια. Δεν πρόκειται να επενδύσεις την απαραίτητη περιέργεια αν δεν τους αγαπάς. Χρειάζεται να είσαι βαθύτατα διεγερμένος από αυτούς.

Ποιοι σας έχουν επηρεάσει περισσότερο στο έργο σας;

Μεγάλωσα σε ένα περιβάλλον από ανθρώπους που με υποστήριξαν πολύ. Ήμουν το μοναδικό πρόσωπο από την περιοχή μου που πήγε στο κολέγιο και μετά σπούδασε τέχνη. Είχα μεγαλύτερους αδερφούς και ξαδέρφια. Το ταλέντο μου στη ζωγραφική και τη μουσική τους έπεισε και με στήριξαν. Ένοιωσαν πως είμαι συνειδητοποιημένος άν και ντροπαλός. Μου δώσαν θάρρος και ξεπέρασα το ντροπαλό του χαρακτήρα μου καθώς ανακάλυψα πως στο χώρο του κινηματογράφου θα μπορούσα να είμαι πιο ισχυρός. Το γεγονός δυνάμωσε την όρεξη και την ορμή μου. Στη συνέχεια όταν ήμουν στο σχολείο, οι καθηγητές έγιναν πολύ σημαντικοί στη ζωή μου και εξακολουθούν να είναι. Η εκπαίδευση μου αποτελείται από γνώσεις σε διαφορετικούς τομείς του κινηματογράφου. Το βασικό

στοιχείο όλων αυτών είναι η ανάπτυξη της ικανότητας να είναι κάποιος ευέλικτος και να μπορεί να αναγνωρίσει ποιές είναι οι ικανότητες και ποιές οι αδυναμίες του.

Σε ποιό κοινό απευθύνονται οι ταινίες σας;

Μ' ενδιαφέρει να μιλώ σε οποιονδήποτε έχει όρεξη ν' ακούσει. Δεν ψάχνω ένα ξεχωριστό κοινό. Νομίζω πως το καλύτερο που έχει να κάνει κάποιος είναι να εκφράσει αυτό που θέλει με το καλύτερο δυνατό τρόπο. Στη συνέχεια το τι θα κάνει από τη μεριά του το κοινό είναι δική του υπόθεση, αν θέλει να συνδεθεί ή όχι με τη ταινία. Χωρίς την επιθυμία του κοινού να περιπλανηθεί έξω από τα συνηθισμένα δεν θα συνεχίσει να υπάρχει κινηματογράφος.

Τί πιστεύετε για τη σχέση γραφής και σκηνοθεσίας;

Γράφω μονάχα επειδή κάνω κινηματογράφο. Δεν έχω γράψει ποτέ σενάριο μόνο του, μέχρι που άρχισα να κάνω ταινίες. Ήταν πολύ πρακτικό και ξαφνικά συνειδητοποιήσα πως θα ήταν ευκολότερο αν θα έγραφα σε μια λίστα αυτά που ήθελα να κινηματογραφήσω. Δεν θεωρώ τη γραφή σεναρίου μια μορφή τέχνης. Νομίζω πως είναι ένας προσανατολισμός για να κάνει κάποιος ταινίες. Είναι μια εκτύπωση του κομματιού τέχνης που θέλεις να κάνεις. Είμαι κατά κάποιο τρόπο ενάντια στην εξειδίκευση, έτσι δεν μου αρέσει να σκέφτομαι: ω Θεέ μου, θα γίνω ο καλύτερος σεναριογράφος, ο καλύτερος μοντέρ ή παραγωγός. Οι ταινίες είναι αρκετά πιο απλές στο να γίνουν απ' ό,τι ο περισσότερος κόσμος πιστεύει. Οι περισσότερες από τις ταινίες που μου αρέσουν και τις διασκεδάζω, έχουν μια φωνή ιδιόμορφη και προσωπική. Ο κόσμος λέει πως ο κινηματογράφος είναι μια τέχνη συνεργασίας, ενώ στη πραγματικότητα είναι μια υποστηρίξιμη τέχνη. Οι ταινίες που πηγαίνουν κι έρχονται και τις ξεχνούμε γρήγορα είναι οι ταινίες που υποφέρουν από πολυπλοκότητα. Αυτός που έκανε τα κουστούμια τα έκανε για προσωπικούς του λόγους χωρίς να δίνει σημασία στον καλλιτεχνικό διευθυντή. Όταν είναι πολλές οι φωνές φτιάχνεις μια σούπα. Ο Μπρεσσόν είναι το πρότυπο. Όταν είδα *Το χρήμα (L'argent)* μου πήρε καιρό ίσως χρόνια για να συνειδητοποιήσω την μαγεία της ταινίας.

Πώς αναπτύσσετε τους χαρακτήρες των ταινιών σας;

Αφήνω τους χαρακτήρες μου να λένε πράγματα που δεν τα πιστεύω. Θέλω να τους δώ να λένε κάτι και μετά να εκραγούν ενάντια στο τείχος της αλήθειας· τους προκαλώ με αυτό τον τρόπο. Οι χαρακτήρες μεταξύ τους μπορούν να προκαλέσουν ο ένας τον άλλο, αλλά και τους ίδιους τους εαυτούς τους. Μ' ενδιαφέρει πως ενώ μιλούν στους εαυτούς τους μπορούν να ανακαλύψουν τις αδυναμίες τους και τις ευαισθησίες τους.

Πώς βλέπετε την εξέλιξη σας ως σκηνοθέτη;

Η εξέλιξη μου είναι αποτέλεσμα της περιέργειας. Δεν νομίζω ότι είμαι διαφορετικός. Πάντα προσπαθώ να βρώ ένα μέρος απ' όπου μπορώ να ξαναξεκινήσω. Έτσι πρέπει να μετακινούμαι σε διαφορετικά μέρη, ανεξερεύνητα. Και να διατηρώ τα ένστικτα και τις ικανότητες μου απέναντι στις ανάγκες αυτών των νέων πραγμάτων. Είναι πολύ σκληρό για μένα να κάνω σκηνές, όπως του σέξ, που δεν είναι πολύ ξεκαθάρες. Τεχνικά πρέπει να έχεις τις σωστές οπτικές γωνίες, πρέπει η αίσθηση της αξιοπρέπειας του καθενός να είναι προστατευμένη.

Χρήστος Καλλιτάς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι	ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ	ΠΑΛΛΑΣ	ΠΛΑΤΕΙΑ Ι	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙV
15:00 Greek Film Festival ΜΟΝΑΧΙΑ ΜΟΥ ΟΛΑ MONACHIA MOU OLA Greece / 1998 PANAGIOTATOS DIMITRIS O.V. Greek	15:30 Tribute Kurosawa ΓΙΟΖΙΜΠΟ YOJIMBO Japan / 1961 O.V. Japanese	16:00 N.H. Main Programme ΛΟΛΑ ΤΡΕΕ LOLA RENNT Germany / 1998 TYKWER TOM O.V. German • English subtitles	12:30 Greek Film Festival ΝΕΚΥΙΑ ΙΙ NEKYIA II Greece / 1998 FASOIS ALEXANDROS O.V. Greek	15:30 Tribute Loach ΟΧΙ ΔΑΚΡΥΑ ΓΙΑ ΤΗ ΤΖΟΙ POOR COW UK / 1967 O.V. English	16:30 Asian Vision ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ KALIVATTAM India / 1997 RAAJ JAYA O.V. Malayalam • English subtitles	16:00 N.H. American Independents ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ THE BOOK OF LIFE USA / France / 1998 HARTLEY HAL O.V. English
16:40 Greek Film Festival ΗΠΕΙΡΟΣ EPIROS Greece / 1998 STASINOS STRATOS O.V. Greek	18:00 Tribute Poillet ΕΚΠΟΜΠΗ ΔΙΜ ΔΑΜ ΔΟΜ DIM DAM DOM France / 1966-67 O.V. French	18:00 N.H. American Independents ΚΛΑΙΡ ΝΤΟΛΑΝ CLAIRE DOLAN USA / France / 1998 KERRIGAN LODGE O.V. English	14:00 Greek Film Festival BLACK OUT BLACK OUT Greece / 1998 KARAMAGIOLIS MENELAOS O.V. Greek	18:00 Tribute Poillet ΣΤΟ ΠΕΡ ΛΑΞΕΖ AU PERE LACHAISE France / 1986 O.V. French	19:00 Asian Vision ΚΑΛΟΣ ΗΡΘΑΤΕ ΚΥΠΡΕ ΜΑΚΝΤΟΝΑΝΤ RADIO NO JIKAN Japan / 1997 MITANI KOKI O.V. Japanese • English subtitles	18:00 N.H. Main Programme ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ MEIA NOITE France / Brazil / 1998 SALLES WALTER, THOMAS DANIELA O.V. Portuguese • English subtitles
18:15 International Competition ΠΑΘΟΣ SZENVEDELY Hungary / 1998 FEHER GYORGY O.V. Hungarian • English subtitles	ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, ΕΝΑ ΠΟΡΤΡΕΤΟ NIKOS KAZANTZAKIS France / 1966 O.V. French	20:00 N.H. Main Programme ΕΛΑ ΣΤΑ ΛΟΓΙΚΑ ΣΟΥ GET REAL United Kingdom / 1998 SHORE SIMON O.V. English	17:00 Tribute Koundouros ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ I PARANOMI Greece / 1958 O.V. Greek	ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ ΞΕΠΕΙ DIEU SAIT QUOI France / 1992-93 O.V. French	21:00 International Competition ΑΝΘΙΣΤΙΚΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ A REUM DA UN SI ZEOL Korea / 1998 KWANG MO LEE O.V. Korean • English subtitles	N.H. Main Programme ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΚΟΡΜΙΑ LES CORPS OUVERTS France / 1997 LIFSHTZ SEBASTIEN O.V. French • English subtitles
21:00 Greek Film Festival ΟΥΛΙ ΕΜΙΣ ΕΦΕΝΔΙ OULI EMIS EFENDI Greece / 1988 VARDAROS LEONIDAS O.V. Greek	20:00 Tribute Loach ΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΧΑΜΟΓΕΛΑ LOOKS AND SMILES UK / 1981 O.V. English	22:30 N.H. American Independents ΦΗΜΑ(ΜΕΝΑ ΚΟΡΜΙΑ) BROKEN VESSELS USA / 1998 ZIEHL SCOTT O.V. English	19:15 I.C. / Greek Film Festival ΡΟΔΙΝΑ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ RODINA AKROGIALIA Greece / 1998 HATZIS EFTHIMIOS O.V. Greek	20:00 Tribute Poillet Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΟΝΙΣΜΟΥ CONTRETEMPS France / 1998 O.V. French	22:30 International Competition π π (PI) USA / 1998 ARONOFKY DARREN O.V. English	20:30 N.H. American Independents ΣΟΥ SUE USA / 1997 KOLLEK AMOS O.V. English
23:00 Tribute Loach Τ' ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΖΟ MY NAME IS JOE UK / 1998 O.V. English	22:30 N.H. 3X3 Marcel Gisler ΟΙ ΛΗΣΤΕΣ ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ TAGEDIEBE Germany / 1985 O.V. German/French		21:30 Tribute Koundouros ΜΙΚΡΕΣ ΑΦΡΟΔΙΤΕΣ MIKRES AFRODITES Greece / 1963 O.V. Greek	22:30 Tribute Koundouros VORTEX VORTEX Greece / 1971 O.V. English		23:00 N.H. Main Programme ΡΟΖΙ ROSIE Belgium / 1998 TOYE PATRICE O.V. Dutch • English subtitles

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ KEN LOACH

Το όνομά μου είναι Τζο (My name is Joe)

Μ. Βρετανία, 1998

Με φόντο τη Γλασκόβη, η ταινία έχει κεντρικό ήρωα έναν πρώην αλκοολικό, τον Τζο. Άνεργος, βρίσκοντας περιστασιακές δουλειές όπου μπορεί, διοχετεύει την ανεξάντλητη ενέργειά του στην προπόνηση μιας απειστικής ποδοσφαιρικής ομάδας. Όταν γνωρίζεται με τη Σάρα, αναπτύσσεται μεταξύ τους μια σχέση την οποία όμως η πραγματικότητα βάζει σκοπό να εμποδίσει: οι δυο τους ζουν στην ίδια πόλη, αλλά σε διαφορετικούς κόσμους, κι ο καθένας έχει ένα παρελθόν και μια ευάλωτη πλευρά που τον κάνει να φοβάται τη δέσμευση. Η αφελής φιλοδοξία του Τζο ν' αλλάξει τον κόσμο, αποτελεί πρόσθετο εμπόδιο στη μόνιμη ευτυχία τους, και οδηγεί τον Τζο προς την αυτοκαταστροφή..

ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1, 23:00

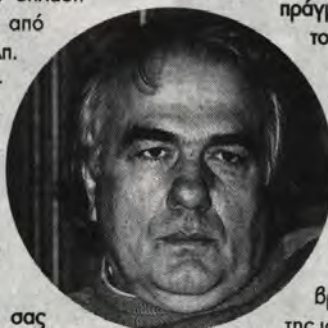
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΡΥΩΝΑΣ

Πόσο χρόνο σας πήραν τα γυρίσματα γι' αυτήν την περιπλάνηση στα Βαλκάνια, ένας δύσκολος να τον περπατήσει κανείς χώρος; Δύσκολος χώρος πράγματι. Το να περπατάει κανείς τη βαλκανική γη, την Αλβανία, τη Σερβία, τα Σκόπια, είναι μια περιπέτεια, προφανώς γοητευτική... Τα γυρίσματα κράτησαν καιρό. Είχα υπολογίσει να μείνουμε γύρω στις 35 μέρες και μείναμε 72. Η προετοιμασία βέβαια κράτησε πάνω από 6 μήνες. Να βρούμε τους χώρους, να φροντίσουμε τα επιμέρους, καταλαβαίνετε... Τα τυπικά δηλαδή χαρτιά, άδειες από τις πρεσβείες κ.λπ. συχνά μας καθυστέρούσαν, αντιμετωπίσαμε προβλήματα μεταφοράς, κινδυνεύσαμε να χάσουμε τον εξοπλισμό...

Ποιοι φορείς σας βοήθησαν, αλλά και ποιες αναποδιές σας έπυχαν; Μας βοήθησαν πολλοί φορείς οι οποίοι αναφέρονται στους τίτλους, εκτός βέβαια από μερικούς φιλοχρήματους ή καχύποπτους, που συχνά συναντάς σ' αυτόν το βασανισμένο τόπο, για ευνόητους βέβαια λόγους. Στη Σερβία π.χ., παρότι είχα ανθρώπους, ντόπιους δηλαδή που με βοήθησαν εκεί, έπρεπε να σταθμίσω πράγματα και καταστάσεις εξαιρετικά πολύπλοκες. Ευχα-

σκηνωθές της ταινίας Χάιρ Γέιτον (Ελληνικός Κινηματογράφος 1998)

ριστη έκκληση ήταν η επαφή μου με ανθρώπους από τα Σκόπια. Οι άδειες δόθηκαν γρήγορα, η συμπαράσταση ήταν μεγάλη, ομολογώ ξαφνιάστηκα... Όταν λέω γρήγορα, σε μια σχεδόν μέρα τελειώσαμε με τις διαδικασίες και κάναμε ανενόχλητοι τη δουλειά μας.

Βασιστήκατε σε κείμενα και μελέτες του Χρίστου Ζαφείρη, η μουσική είναι του επίσης Θεσσαλονικιού Πάρι Παρασκόπουλου, ενώ η χρηματοδότηση ανέλαβε η Πολιτιστική (Ο.Π.Π.Ε.Θ '97). Εσείς ως Μακεδόνας, πιστεύετε ότι νιώθουμε πράγματι κοντά τους γείτονές μας;

Αισθάνομαι Βαλκάνιος πάνω απ' όλα και επιπλέον, αυτό που με ενδιαφέρει ως κινηματογραφιστή είναι να βρω τι μας ενώνει, να βρω το αποτύπωμα της ιστορίας και τα κοινά χαρακτηριστικά με το γείτόνα μου. Βλέπω τις καθημερινές του σχέσεις, τον τρόπο που κηδεύει τους νεκρούς του, που διασκεδάζει, που χτίζει τα σχολεία του. Βλέπω αυτές τις εξάρσεις της ζωής, κοινές στο Βούλγαρο, στο Σκοπιανό ή τον Έλληνα, αναγνωρίζω τις αγωνίες του, τη μοίρα και την αντοχή του... Το Χαίρε γείτονα είναι ένα διαχρονικό χαίρε...

Βούλα Παλαιολόγου

Περιφερειακές Εκδηλώσεις '98

Στην Έδεσσα η έναρξη με τον Παντελή Βούλγαρη

Την Τρίτη 17 Νοεμβρίου η πόλη της Έδεσσας έζησε μια ξεχωριστή βραδιά με την έναρξη των Περιφερειακών Εκδηλώσεων του Φεστιβάλ. Στην αίθουσα "Μέγας Αλέξανδρος" της Λέσχης Πολιτισμού δημιουργήθηκε μια ατμόσφαιρα γιορτής μοναδική. Κόσμος κάθε ηλικίας γέμισε τον χώρο, προστέθηκαν καρέκλες, υπήρξαν όρθιοι που αδιαμαρτίρητα παρακολούθησαν την ταινία. Παραβρέθηκε ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Γιάννης Μαγκριώτης, ο οποίος στον χαιρετισμό του τόνισε την ειλικρίνη του πρόθεσης να υποστηρίξει το θεσμό, που πραγματοποιείται πάντα με την επικοινωνία του Υ.Μ.Α.Θ. και της Γραμματείας Νέας Γενιάς, επεσήμανε την ανάγκη για πληρέστερη παρουσία του Φεστιβάλ στην περιφέρεια και την χρησιμότητα της επαφής του κοινού με τους δημιουργούς και το έργο τους, με ταινίες ποιητικές από γνωστές και άγνωστες χώρες.

Ο σκηνοθέτης Παντελής Βούλγαρης, συγκινημένος από τη θερμή υποδοχή που του επέφυλλαν οι θεατές της πόλης, μας είπε τα εξής: «Επειδή δύσκολα παρακολουθώ τις προβολές των ταινιών μου, η ευκαιρία ήταν να ταξιδέψω στην Καστοριά και την Έδεσσα και να αισθανθώ την εμπειρία της ζωντανής επαφής με την ταινία και το κοινό. Φεύγω από το Φεστιβάλ με αυτές τις δύο δυνατές συγκινήσεις. Μου δίνουν κουράγιο και καινούρια ώθηση για την επόμενη ταινία. Είναι διαφορετικές οι εντυπώσεις που παίρνεις από την επαρχία, διψάνε οι άνθρωποι, θέλουν με μεγαλύτερο ενδιαφέρον να δουν τι κάνουμε εμείς στο σινεμά. Η ταινία άλλωστε γυρίστηκε στη Μακεδονία και στη Θράκη. Η μοναδική προβολή που παρακολούθησα εδώ ήταν στο Πολυτεχνείο στην Ξάνθη, και τώρα στις δύο πόλεις. Έχω κατασυνκινήσει με αυτό το παρθένο κοινό. Ιδιαίτερη προσοχή σ' αυτό. Νομίζω ότι του χρόνου πρέπει να πέσει περισσότερο βάρος στις Περιφερειακές Εκδηλώσεις. Εντάξει, το Φεστιβάλ έχει πλέον το κοινό του, έχει το ενδιαφέρον των φοιτητών, των νέων. Η επαρχία πρέπει να ενισχυθεί πολύ και να επισκεπτόνται, όπως έκανα και εγώ, περισσότεροι σκηνοθέτες τις προβολές. Είναι ζωτικής ανάγκης η επίσκεψη αυτή. Παίζει μεγάλο ρόλο που απόψε ήρθε στην Έδεσσα ο Υπουργός και αυτό είναι μέσα στις προτεραιότητες που πρέπει να έχουν οι πολιτικοί μας με τα έργα πολιτισμού.»

Παντελής Καρακάσης

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

Αγαπητέ επισκέπτη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου,

Η Ford Motor Hellas είναι υπερήφανη που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, το οποίο πραγματοποιείται στην όμορφη και ιστορική πόλη της Θεσσαλονίκης, δίνει την ευκαιρία για το λανσάρισμα του νέου Ford Focus.

Η Όπερα-Πολυθέαμα του Peter Greenaway -100 αντικείμενα που αντιπροσωπεύουν τον κόσμο- καθώς και η αναδρομική προβολή και η έκθεση των σύγχρονων έργων του, ταυτίζονται με το πνεύμα του νέου διακεκριμένου αυτοκινήτου της Ford. Το Ford Focus ουσιαστικά εκφράζει μια νέα εποχή για τη Ford -προοδευτικός και μοντέρνος σχεδιασμός, τέλεια οδηγική συμπεριφορά, εσωτερικοί χώροι που θα θέσουν νέα πρότυπα για τα αυτοκίνητα της κατηγορίας του και φυσικά ασύγκριτα επίπεδα ασφάλειας.

Έχω τη χαρά να σας καλωσορίσω σε αυτή τη νέα εποχή της Ford και στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ann-Charlott Fischer

Ann-Charlott Fischer
Γενική Διευθύντρια
Ford Motor Hellas A.E.B.E.

fordfocus

Κώστας Φέρης Για τον κόσμο του Ζαν-Ν

(...) Ο Ζαν-Ντανιέλ Πολέ ήταν ο νεότερος της Νουβέλ Βαγκ, ο πολλά υποσχόμενος νέος σκηνοθέτης που βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Βενετίας το 1958. Ο Πολέ έζησε από κοντά τον ίδιο τον ελληνικό κινηματογράφο, τον "έζησε εν τη γενέσει του" γνωρίζοντας προσωπικά μερικούς από τους νέους νουο-φρόντες Έλληνες σκηνοθέτες, όπως ήταν ο Τάκης Κανελλόπουλος. Για έναν Γάλλο σκηνοθέτη όπως ήταν ο Πολέ, η χρήση της φωνής του Καζαντζίδη σε ταινία μέσα στη δεκαετία του 60 ήταν οπωσδήποτε μια τολμηρή κίνηση σε σχέση με το σύνολο των Ελλήνων σκηνοθετών εκείνης της εποχής -σύμφωνα πάντα με την αξιολόγηση του έργου του σήμερα.

(...) Ο Πολέ δέχτηκε αυτό που αποκαλείται "coup de Grece", δηλαδή "το χτύπημα της Ελλάδας". Όταν ο Πολέ πήγε για πρώτη φορά στους Δελφούς, στάθηκε για πολύ ώρα μόνος του μπροστά στον Ηνίοχο. Δεν ήταν απλώς οι γνώσεις του για τον Ελληνικό πολιτισμό και την Ελλάδα την ίδια που τον οδήγησαν σε αυτή την περιπέτεια, που ήταν τα γυρίσματα των ταινιών του στη χώρα μας, αλλά και η ίδια του η απέχθεια απέναντι στη γαλλική κουλτούρα.

(...) Το έργο του Πολέ κινείται σε δύο άξονες: Ο ένας είναι η φυγή που γι' αυτόν αντιπροσωπεύεται από την Ελλάδα και ο άλλος είναι ο εγκλεισμός που ταυτίζεται με τη γαλλική κουλτούρα. Γύρω από τον Πολέ τριγυρίζει μόνιμα ο θάνατος. Γύρω από τη συνεχή παρουσία του θανάτου ξεπετιέται ξαφνικά η ζωή, μια οπτική που είδε μόνο στην Ελλάδα καθώς στο γενικό πλαίσιο της οπτικής του ενυπάρχει ο θάνατος σε όλα τα πράγματα.. Αυτή την περιπλάνηση μεταξύ ζωής-θανάτου, προσπαθεί να αποτυπώσει στο σελιλόιντ ως βαθύτατος κινηματογραφιστής.

(...) Η προβληματική του κινείται γύρω από το αίμα και τον οδηγεί πάντα σε αυτό σχεδόν με μαθηματική ακρίβεια. Πρόκειται για το αίμα του νεκρού αλλά και αυτό που δίνει ζωή. Για τον Πολέ το αίμα είναι αυτό που δίνει τη ζωή και το θάνατο. Ο Πολέ μονολογεί και στην ουσία κάνει διάλογο με τον εαυτό του. Όλοι οι κόσμοι που παρουσιάζει περνούν από το θάνατο σε δεύτερο ή τρίτο επίπεδο με μπόλικο μαύρο χιούμορ. Νέοτερο στοιχείο του έργου του είναι η έκφραση συναισθημάτων που δεν υπήρχε παλιότερα.

Παράθυρο στην Ασία

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΚΟ-Ι-CHENG

Το βασικό κίνητρο για να κάνω την αυτήν την ταινία ήταν η ίδια η ζωή και το γεγονός ότι δεν μπορούμε να την προκαθορίσουμε από πριν. Τι θα συμβεί

στην ζωή μας αν αλλάξει μία μικρή της λεπτομέρεια; Ποια πράγματα από την ζωή που ζούμε θα μπορούσαν στο μέλλον να είναι διαφορετικά, αν κάτι σήμερα γινόταν αλλιώς;

Η ταινία χωρίζεται σε πέντε τμήματα, τα οποία σε κάθε προβολή προβάλλονται με διαφορετική σειρά. Έτσι η ταινία μπορεί να τελειώνει με πέντε διαφορετικούς τρόπους. Επίσης υπάρχουν 120 διαφορετικές εκδοχές της ιστορίας. Η φόρμα λοιπόν της ταινίας ήταν τελικά ο βασικός λόγος που την έκανα: Η δυνατότητα να έχεις πολλές και διαφορετικές μεταξύ τους, εναλλακτικές εκδοχές της αφήγησης.

Όταν η ταινία προβλήθηκε στους κινηματογράφους στην χώρα μου, σε μία αίθουσα προβαλλόταν μια εκδοχή της ιστορίας και σε άλλη αίθουσα μια διαφορετική. Όταν η ταινία συνεχίστηκε και δεύτερη εβδομάδα τότε προβλήθηκαν σε κάθε κινηματογράφο αυτά τα πέντε τμήματα με άλλη σειρά.

Υπάρχουν θεατές που έχουν δει την ταινία 3 φορές και κάθε φορά είδαν μια διαφορετική ιστορία. Νομίζω ότι αν κάποιος παρακολουθήσει 5 διαφορετικές εκδοχές της ιστορίας από εκεί και πέρα αυτές οι διαφορετικές εκδοχές θα αρχίσουν να συγχωνεύονται και δεν θα μπορεί να διακρίνει την διαφορά.

Ζήτησα από τους υπεύθυνους του Θεατρίνου, στην δεύτερη προβολή της ταινίας, αυτά τα πέντε τμήματα να προβληθούν με άλλη σειρά απ' αυτήν που προβλήθηκαν στην πρώτη προβολή. Έτσι αν ένας θεατής ξαναδεί την ταινία θα δει μία άλλη ιστορία.

Διάλεξα να γυρίσω μια ερωτική ιστορία, ένα ερωτικό τρίγωνο: ανάμεσα σε δύο άνδρες και μία γυναίκα. Είναι μία ιστορία συναισθημάτων, κάτι

που συμβαίνει συχνά στην ζωή μας. Στην ταινία -όπως και στην χώρα μου την Ταϊβάν- οι γυναίκες είναι πιο δυνατές από τους άνδρες. Επειδή οι άνδρες είναι αναγκασμένοι να υπηρετήσουν την στρατιωτική τους θητεία, οι γυναίκες μένουν μόνες στο σπίτι και είναι αναγκασμένες να αντιμετωπίσουν τον εαυτό τους: Δουλεύουν, σπουδάζουν, γίνονται ανεξάρτητες οικονομικά. Αυτό είναι μια αλλαγή που έχει συμβεί πρόσφατα στην κοινωνία μας: στο παρελθόν οι γυναίκες στην κοινωνία μας εξαρτιόταν περισσότερο από τον άνδρα. Όμως οι κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές που συνέβησαν τα τελευταία χρόνια άλλαξαν αυτήν την κατάσταση.

Αρκετά πράγματα στην ταινία αναφέρονται στην κοινωνική πραγματικότητα της χώρας μου. Παραδείγματός χάριν: προσπάθησα να γελοιοποιήσω τους γκάνγκστερ που αποτελούν μία κοινωνική πληγή (στην σκηνή με τη στάχτη του σωρού του νεκρού αρχηγού της Μαφίας).

Στην ταινία -όπως και στην χώρα μου την Ταϊβάν- οι άνδρες έχουν μια δυσκολία να εκφραστούν συναισθηματικά, να μιλήσουν γι' αυτά που νιώθουν.

Νομίζω ότι στην ταινία μου έχει λιγότερη σημασία η ίδια η ιστορία. Αυτό που έχει σημασία είναι οι σχέσεις ανάμεσα στα τρία πρόσωπα.

Η Ταϊβάν είναι μια χώρα με σχετική οικονομική σταθερότητα σε σχέση με την περιοχή. Είναι ένα κράτος μικρογραφία της ηπειρωτικής Κίνας. Υπάρχει κόσμος που προέρχεται από διαφορετικές περιοχές της ηπειρωτικής Κίνας: Αυτοί έχουν έρθει κατά καιρούς ως πολιτικοί προσφυγές. Έτσι υπάρχει μία πληθώρα διαφορετικών τοπικών παραδόσεων σ' ένα μικρό, σε έκταση, τόπο. Είμαστε μία χώρα όπου ο κόσμος δουλεύει σκληρά και δεν μπορεί καθόλου να διασκεδάσει. Προσπάθησα στην ταινία να απεικονίσω αυτήν την αίσθηση της χώρας μου, να συλλάβω το πνεύμα της.

Δημήτρης Μπάμπας

σκηνοθέτης της ταινίας Τα δυο Θεγγάρια (Ταϊβάν, 1998)

Νιέλ Πολέ

(...) Περνώντας μέσα από το χάος του Μάη του 68, όταν η γενική άποψη των πραγμάτων έδειχνε ότι "μπορεί ο Μάης να μην πήρε ποτέ την εξουσία αλλά τίποτα δεν είναι ίδιο μετά από αυτόν", όταν οι κινηματογραφιστές πέταξαν την κάμερα, ο Πολέ ήταν εκείνος που συγκέντρωσε και συναρμολόγησε τον θρυμματισμένο και διχασμένο κινηματογραφικό κόσμο.

(...) Το έργο του, ειδικά κατά τη δεκαετία του 60 τράβηξε την προσοχή κριτικών αλλά και μελετητών. Το περιοδικό "Cintheque" επικεντρώθηκε στην ανάλυση του έργου του. Ωστόσο η ταινία του Ο ακροβάτης ήταν η πρώτη και τελευταία ταινία του που προβλήθηκε στις αίθουσες - και ακόμα λιγότερο Η σφαίρα στην καρδιά. Το έργο του δεν έχει ξαναπαρουσιαστεί στο σύνολο του.

(...) Μέχρι σήμερα εξακολουθεί να έχει προβλήματα μετά από ένα "κινηματογραφικό" δυστύχημα που σχεδόν του κόστισε τη ζωή. Ενα ατύχημα που προκλήθηκε καθώς προσπαθούσε να αποτυπώσει με το φακό του, ακριβώς όπως οι αδελφοί Λυμιέρ πριν από εκατό χρόνια, τον ερχομό του τραίνου στήνοντας τη μηχανή του πολύ κοντά στις ράγες.

Επιμέλεια: Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

Το θέατρο του θεού (Kaliyattam)

του Jaya Raaj (Ινδία, 1997)

Η παράξενη αυτή ινδική ταινία βασίζεται στην δημιουργική συνάντηση δύο παραδόσεων: Από την μία πλευρά έχουμε την δυτική πολιτιστική παράδοση με άμεση αναφορά σ' ένα από τα κλασικά θεατρικά της κείμενα, στον Οθέλο του Σαίξπηρ. Από την άλλη έχουμε την παράδοση της Ανατολής και το Theyyam, μια παραδοσιακή μορφή τέχνης της Ινδίας. Το βασικό αξίωμα στο οποίο στηρίζεται το Theyyam είναι η "Θείκη μορφή της Τέχνης". Σύμφωνα με αυτό το αξίωμα ο ερμηνευτής αποκτά θεϊκές διαστάσεις όταν φορά την μάσκα και υποδύεται τον ρόλο.

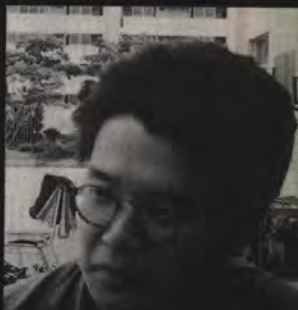

Ο σκηνοθέτης χρησιμοποιεί αυτήν την συνάντηση των δύο πολιτισμών για να δημιουργήσει μία αναλυτική μελέτη για τα διάφορα επίπεδα της εξουσίας. Αυτά τα επίπεδα αποκαλύπτονται μέσα από την ιστορία ενός καλλιτέχνη του Theyyam, ο οποίος ερωτεύεται μία κοπέλα ανώτερης κοινωνικής κάστας (η σαιξπηρική Δεισδαίμονα) ενάντια στην θέληση του πατέρα της. Έτσι ο χαρακτήρας του Οθέλου έχει μεταβιβαστεί στο πρόσωπο του καλλιτέχνη του Theyyam. Ενώ ο Ιάγος είναι ένας χαρακτήρας που προσφέρει έναν τόνο κωμικού.

Δ.Μ.

JAYA RAJ

Ο σκηνοθέτης εξηγεί τις προθέσεις του σχετικά με αυτήν την συνάντηση των δύο πολιτισμών: "Η παγκοσμιότητα των χαρακτήρων των Σαίξπηρ που ξεπερνούν τα όρια του χρόνου και του χώρου, με απασχολούσε εδώ και καιρό. Η αναβίωση αυτών των χαρακτήρων ήταν για μένα μία έμμονη ιδέα. Ένωσα ότι η παραδοσιακή μορφή τέχνης Theyyam θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως βάση πάνω στον οποίο θα στήνονταν οι χαρακτήρες του θεατρικού έργου."

THE VIEW FROM ASIA. Money makes the world go round, and the interest in the Asian markets has fuelled interest in everything Asian. This year audiences at the Thessaloniki Film Festival have been given the rare opportunity to view a panorama of Asian films, spanning established directors such as Iran's Mohsen Makmalbaf to new ones like Korea's Byoung Hun Min and Tajikistan's Jamshed Usmonov thanks to the "Asian Vision" program organized by the Network for the Promotion of Asian Cinema, NETPAC. Aruna Vasudev, the president of NETPAC and founder of Cinemaya magazine, said in an interview that although each Asian country has a distinct culture, as in Europe, there is a commonality in their approach to life and their problems. "Every Asian society is going through the same agony of change," she said. The most national cinemas are those of China, Iran, Taiwan, India and Japan. Documentaries and short films are also very popular throughout Asia. NETPAC was launched in 1990 to promote Asian film - both within and outside Asia. Its programs include a NETPAC award given at Asian festivals as well as theme packages of film. "Films from Asia are gradually becoming known, especially on the festival circuit," said Vasudev. Distribution, she added, is as much a problem for Asian films as it is for European cinema since about 60 to 70 percent of the movies on the market are from Hollywood. But Asian countries are finding ways to fight back. "The Philippines, for example, countered with a law that required every theater to show a Filipino film over the Christmas season. Suddenly everyone was flocking to see Filipino films," Vasudev said. Co-productions have also proved effective in addressing distribution problems.

STARS FROM THE EAST. Four of the twelve films being screened in competition here this year are by Asian directors. Yesterday Kwangmo Lee, director of "Arumdaun sijul" (Spring In My Hometown, 1998, 121 mins, Korea) presented his film to journalists. Set during the Korean War, "Spring In My Hometown" hones in on life in a village that is away from the front but nonetheless affected by developments at the front. Lee said he began work on the film 11 years ago; production took three of those years, he added.

KNOCK, KNOCK. Dialogue is used sparingly in "Szenvedely" (Passion, 1998, 136 mins, bw, Hungary), Gyorgy Feher's free adaptation of the James Cain's "The Postman Always Rings Twice." The director has also relocated the tale to his native Hungary in the Thirties. In addition to shooting in black-and-white, the director has opted for long takes and hand-held shooting to deepen, and darken, the texture of this classic tale of passion. An interesting and quite different entry in the international competition which gets its first screening this evening.

ALL GREEK. Screen 1 at the Plateia Theater features all-Greek programs today and tomorrow, alternating films from the Greek section with films screened as part of a retrospective of the work of Nikos Koundouros. Fans of the veteran director won't want to miss "I Paranomi" (The Outlaws) or "Mikres Afrodites" (Little Aphrodites) this evening.

BLACK OUT. Manolis Karamaghiolis's "Black Out" was the most anticipated screening of the festival, at least for Greek journalists. The film, to be released on December 4, is a glossy production that is said to have cost close to 500

FIRST SHOT

Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο

39th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

THURSDAY 19 NOVEMBER 1998 N. 42

A window on the east

million drachmas to make. It is also long, two hours and 40 minutes but Karamaghiolis was adamant that "a film's length is imposed by the film's needs." The young director, whose previous work has been in shorts and documentaries, described the plot as a love story "in which the black out suffered by the pilot [in the opening sequence] is transposed to the lives of the three central characters." The film uses black-and-white for the present, color for frequent flashbacks. Spentzos, the film's distributor, is hoping the youth-oriented film will do well in the Greek market.

HAPPY RETURN. Dimitris Panayiotatos said his film "Monaxia mou, ola" (Loneliness Everywhere, Loneliness Nowhere, 1998, 85 mins, Greece) had already cut 35,000 tickets nationwide since its release earlier this year. "It was a very inexpensive production and my goal was to cover costs. Thus far we've managed to recoup about 70 or 80 percent of these outlays," he said.

BALKAN SOJOURN. Apostolos Kryonas is in the running for a State Film Award for his documentary "Chere, gitona" (Hail, Neighbor, 1997, 66 mins,

Leila Hatami, actor of the film *Leila*

Aktan Abdikalikov, director of the film *Besikempir*

Byoung Hun Min, co-director of the film *The flight of the Bee*

Greece) which was commissioned by the Organization for the Thessaloniki Cultural Capital 1997. The documentary is a cinematic journey of discovery of all the Greek elements in the Balkans. Kryonas said he had budgeted 22 days for shooting but in the end filming actually took 72 days.

DISCOVERING POLLET. Despite a career spanning four decades, Jean-Daniel Pollet has remained a marginal cinema personality unknown not only to the general public but even to cinephiles. "I happened to see 'Mediterranee' (1963) as a student in Paris and it was a manifesto at the time for the theoretical quests of cinema journalists," said Thessaloniki Film Festival director Michel Demopoulos. "It had moved me because it was a montage film that had emerged from out of the blue - and disappeared back into it." He added that the next Pollet film he saw was "L'Acrobat" (1975), which he could not reconcile as having been made by the same director. But these two films sowed the seeds for the largest-ever retrospective of the work of the French director organized in Thessaloniki this year. Only one of Pollet's films "L'Acrobat," has ever been screened in movie houses.

VISIONS OF GREECE. "Jean-Daniel's insistence on filming Greece is rooted in his perception of a deep knowledge and perspective of death everywhere. He says life leaps forth through this continuous existence of death," said the director Kostas Ferris, who described Pollet as his closest friend. Ferris said he was gratified by the festival retrospective and "to finally see my best friend honored by a country that owes him a lot - and doesn't even know it." Pollet made his first film when he was 19 and has continued making films despite a horrible accident nine years ago when he was hit by train while filming close to the tracks. Because he was subsequently housebound, "Dieu sait quoi" (Only God Knows, 1992-93) was filmed in his house in the south of France. "Pollet opened huge doors to new generations. And despite the huge differences in his films, he is probably the most consistent director ever in cinema," said Ferris.

CHEERS! Festival sponsor Heineken is back again this year with its "People's Choice" awards in which balloting has already been fierce. Tsantali Wines, another sponsor, has meanwhile issued two vintages - one white, one red - under a special 39th Thessaloniki Film Festival, a nice memento for oinophiles.

QUOTE/UNQUOTE. "There are three [centers] in world cinema today: Europe, America and Asia." Aruna Vasudev, founder, Cinemaya, and president, NETPAC.

Diane Shugart

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 42 ΠΕΜΠΤΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,
ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ (ΖΑΡΖΟΝΗ), ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

958 FM **100 FM** **88 FM** **TOP FM** **92.8 FM** **93.1 FM** **95.1 FM**

ΤΑΥΡΟΠΑΚΑ 1984

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ 95.1 FM